KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n, KASSR:n TpKK:n ja KALN:n lehti — 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 103 V. 1937 — Kuusipäivän 2:n päivä — Lauantaina toukokuun 8 p:nä

HUHTIKUUN KONFERENSSI

Eilen tuli kuluneeksi kaksikymmentä vuotta VII yleisvenäläisestä puoluekonferenssista, joka tunnetaan historiassa huhtikuun konferenssin nimellä.

Tällä huhtikuun konferenssilla oli käänteentekevä merkitys revolutsioonisen liikkeen kulussa. Se laati konkreettisen taisteluplaanin porvarillis-demokraattisen revolutsion sosialistiseksi revolutsioksi muuttamisen puolesta käytävälle taistelulle, antoi perusloosungit, joilla puolue mobilisoi joukot kapitalistisen herruuden kukistamiseen. Konferenssi tiivisti leniniläisen linjan ympärille puolueen jäsenten valtavan enemmistön.

Huhtikuun konferenssiin, joka työskenteli huhtikuun 24—27 päivinä (toukok. 7—12 p. u.l.) v. 1917 Pietarissa, osallistui Leninin ja Stalinin kanssa heidän, karkoituksista ja maanpakolaisuudesta palanneet, taistelutoverit Sverdlov, Voroshilov, Dzerzhinskij, Kuibyshev, St. Kosior, Krupskaja, Stasova ym. Puolueemme historiassa oli VII, huhtikuun konferenssi ensimmäinen, joka kokoontui julkisesti. Puolentoista vuosikymmentä olivat bolshevikit käyneet taistelua syvällä tsaristisessa maanalaisuudessa, mutta huhtikuun konferenssissa he esiintyivät ensikertaa avoimesti laajalla poliittisen elämän taistelukentällä. Eri puolilta maata konferenssiin saapuneet delegaatit edustivat jo 80 tuhatta vanhaa bolshevikkia ja nuorta puolueen jäsentä.

Konferenssi kokoontui erittäin vastuunalaisella hetkellä. Tsarismi oli vasta kukistettu. Sen tilalle oli muodostunut porvarillinen Väliaikainen hallitus, joka menshevikkeihin ja eserriin nojautuen koetti joukkojen petoksen avulla pidättää revolutsion kehitystä, sensijaan kun tsarismi tässä tehtävässä käytti pelkkää väkivaltaa.

Keskeisimpinä kysymyksinä huhtikuun konferenssissa oli Leninin selostukset sen ajankohdan tärkeimmistä kysymyksistä (sodasta, Väliaikaisesta hallituksesta ym.) ja agraarikysymyksestä sekä toveri Stalinin selostus kansallisuuskysymyksestä.

Sota riehui koko raivossaan. Se hävitti miljoonia perheitä, se nälistytti ja uuvutti kaupungit. Se riisti maaseudulta välttämättömyystavarat. Sotaa tarvitsivat vain rikkaat, jotka kasasivat sen avulla suunnattomia voittoja taskuihinsa. Sota oli kapitalisteille kultakaivos, josta rikkaat ammensivat kultaa ja jonka tyhjentyneisiin aukkoihin sortui kurjistunut kansa. Sodan synnyttämät verivirrat muuttuivat kapitalistien käsissä heliseväksi rahaksi.

Tästä taloudellisesta sekasorrosta, kapitalistien tunnottomasta keinottelusta pois pääsyä varten oli ainoa keino — vapauttaa talouden tärkeimmät alat kapitalisteista. Mutta siinä oli tiellä Väliaikainen hallitus, joka juuri olikin näiden kapitalistien hallitus. Tässä tehtävä, jonka Vladimir Iljitsh asetti Huhtikuun teeseissä, jotka huhtikuun konferenssi hyväksyi bolshevikkien puolueen taisteluohjelmaksi:

”Nykyhetken omalaatuisuus Venäjällä on **siirtymisessä** revolutsion ensimmäisestä etapista, joka antoi vallan porvaristolle sentakia, että proletariaatti ei ollut kyllin tietoinen ja järjestynyt — sen **toiseen** etappiin, jonka tulee antaa valta proletariaatin ja talonpoikaiston köyhimpien kerrosten käsiin.”

Huhtikuun konferenssissa pitämässään selostuksessa antoi Vladimir Iljitsh ”Huhtikuun teesien” pohjalla konkreettisen toimintaohjelman porvarillis-demokraattisen revolutsion kasvamista varten sosialistiseksi, jonka plaanin hän rakensi jo v. 1905. Vuoden 1917 revolutsioon tulivat bolshevikit varustettuna Leninin opilla sosialismin voitosta yhdessä, erikseen otetussa maassa, opilla, joka oli karaistunut säälimättömässä taistelussa menshevismin katalinta muotoa, trotskilaisuutta vastaan.

Puolue hyväksyi yksimielisesti ”Huhtikuun teesit” ja Leninin loosungin ”Kaikki valta soveteille”. Puolue antoi musertavan iskun niille, jotka asettuivat vastustamaan ”Huhtikuun teesejä”, niille, jotka myöhemmin ovat osoittautuneet mitä julmimmiksi kansan vihollisiksi — Kameneville, Pjatakoville, Rykoville. Nämä asettuivat vastustamaan leniniläistä oppia porvarillis-demokraattisen revolutsion kasvamisesta sosialistiseksi. Pjatakov esim. vakuutti, että Venäjän tuotantovoimat ja proletariaatin voimat eivät ole vielä sillä tasolla, että proletariaatti voisi ottaa vallan käsiinsä ja ehdotti kannattamaan Väliaikaista hallitusta. Samoin Kamenev esiintyi huhtikuun konferenssissa, vaatien kieltäytymään suunnasta sosialistista revolutsiota kohti, yrittäen vetää puoluetta sovintoon kapitalistien Väliaikaisen hallituksen kanssa. Rykov kirkui konferenssissa, että on mahdotonta luottaa siihen, että joukot ovat myötätuntoisia sosialistiselle revolutsiolle, että sosialismin tulee saapua muista maista.

Silloin, kaksikymmentä vuotta taaksepäin taistelivat trotskilaiset, oikeisto- ja ”vasemmisto”-opportunistit, vastavallankumoukselliset kapitalismin restauraattorit puoluetta ja sosialistista revolutsiota vastaan, yrittäen silloin kaikin tavoin säilyttää kapitalismin, samoinkuin nyt meidän päivinämme yrittävät palauttaa kapitaalin herruuden. Samoin kuin nyt, niin silloinkin taistelivat nämä kolmasti kirotut kansan viholliset porvariston puolesta proletariaattia ja työtätekeviä vastaan.

Huhtikuun konferenssi merkitsi keinot, joilla proletariaatti valtaa itselleen liittolaisia — talonpoikaisköyhälistön, neutralisoiden keskitalonpoikaiston perusjoukot ja jolla se vetää puolelleen tsarismin sortamat kansallisuudet.

Vladimir Iljitshin selostuksen johdosta agraarikysymyksessä konferenssi hyväksyi resolutsion, jossa esitetään perusvaatimukset: kaikkien tilanherrojen maiden viipymätön takavarikointi, kaiken maan viipymätön siirtäminen talonpoikain sovetteihin järjestyneen talonpoikaiston käsiin, kaiken maan natsionalisoiminen valtiossa. Näin puolue valtasi revolutsion puolelle talonpoikaiston, etupäässä sotilassinelleihin puetun talonpoikaiston enemmistön.

Toveri Stalinin selostuksen johdosta hyväksyi konferenssi resolutsion kansallisuuskysymyksessä, kehittäen plaanin, joka takasi proletariaatille toisen reservin — tsarismin sortamat kansallisuudet. Leniniläis-stalinilaisia kansallisuusasettamuksia vastaan esiintyneelle Trotskin kuuluttajalle Pjatakoville antoi konferenssi tässä kysymyksessä päättävän ja ratkaisevan vastaiskun, tuomiten hänen loosunkinsa: ”Pois rajat”, jonka mukaan proletariaatti olisi eristänyt itsensä liittolaisistaan — monilukuisista sorretuista kansallisuuksista.

Puolueemme huhtikuun konferenssi hyväksyi Leninin ”Huhtikuun teesit”, ja tiivistyi toteuttamaan leniniläistä plaania porvarillis-demokraattisen revolutsion kasvamisesta sosialistiseksi. Puolueemme parhaat pojat suorittivat tehtaissa, armeija-osastoissa ja kaikkialla suurta työtä, herättäen, mobilisoiden joukkoja, kehittäen rynnäkön aatetta Väliaikaista, porvariston hallitusta vastaan.

Huhtikuun konferenssi avasi uuden sivun historiassa, aseisti puolueen, proletariaatin taistelua varten Lokakuun suuren revolutsion puolesta.

UITOT

Määräpaikkoihin saapunut 203 tuhatta fm. puutavaraa

Uitot ovat alkaneet kaikkien uittokonttorien uittovesistöillä. Tähän mennessä on laskettu uittoon kaikkiaan 1.860.000 fm puutavaraa, josta on saapunut määräpaikkoihin 203.000 fm.

Suojun vastuulle on saapunut 50.000 fm ja Sunun vastuulle 40.000 fm. Aunuksen lespromhoosin alueella on saapunut määräpaikkoihin puutavaraa 50.000 fm. Vieljärven lespromhoosin alueella 40.000 fm. Prääsän lespromhoosin alueella 8.000 fm jne.

Erikoisen heikosti on turvattu uittotyömaat työvoimalla. Paikallista työvoimaa pitäisi värvätä kaikkiaan 6.660 henkilöä, mutta on värvätty vain 4.663 henkilöä. Paikallisen työvoiman värväystä jarruttaa rajonijärjestöjen byrokraattinen suhtautuminen värväyskamppailuun. Rajonien tpk:t sekä lespromhoosit eivät ole luovuttaneet plaanien edellyttämää määrää työläisiä uittoihin. Ennenkaikkea on merkittävä se heikkous, että lespromhoosit sekä rajonien toimeenpanevat komiteat eivät ole katsoneet velvollisuudekseen työvoiman uittoihin värväystä, vaan ovat jättäneet sen kokonaan uittokonttorien tehtäväksi. Onpa ilmennyt joissakin rajoneissa suoranaista työvoiman uittoon luovuttamisen jarrutustakin.

Paremmin eivät ole myöskään asiat työvoiman värväyksessä Karjalan ulkopuolelta. Kaikkiaan pitäisi värvätä 8.720 henkilöä, mutta on värvätty vasta 2.182 henkilöä eli 25 prosenttia plaanista. Täten on uitoissa suurta työvoiman puutetta. Kaikkiaan työskentelee uitoissa vain 8.908 työläistä joka ei läheskään vastaa plaanin edellyttämää työvoimamäärää.

Tällaisen tilanteen vallitseminen uittorintamalla, jolloin uitot pitäisi olla täydessä käynnissä, on kerrassaan sallimatonta. Lespromhoosien tirehtöörien ja rajonien toimeenpanevien komiteoiden on astuttava päättävästi uittokonttorien avuksi ja turvattava uitot täydellisesti työvoimalla.

T. H.

Uittojen kulku Vuonnisen punktilla

Vuonnisen punktin (Kalevalan rajoni) Kursman joen uiton häntä on kulkenut 8 kilometriä. Toukokuun 4 päivään mennessä on Vuonnisen vastuulle kuljetettu puumateriaalia kahta lauttaa varten. Samaan aikaan mennessä on Ajuolahden vastuulle saatettu noin kolmen lautan tukit, eli jonkun verran yli 8 tuhannen festmetrin. Ajuolahden vastuulla on vedetty jäälle kaksinkertaiset puomit, mutta lauttoja ei vielä ole voitu valmistaa, koska järvi ei ole vapautunut jäistä.

Uittoon on laskettava kaikkiaan 52.000 festmetriä puutavaraa, josta määrästä on uittoon laskettu lähes 30 tuhatta festmetriä. Työvoiman vähyys tekee suurta haittaa uittojen jouduttamiselle. Punktilla työskentelee ainoastaan 50 henkilöä, tarvittavan 100 henkilön asemesta.

Vuonnisen punktin uittojen työvoimalla turvaamiseen on kiinnitettävä mitä vakavin huomio, että uitot saadaan koko punktilla käyntiin täydessä laajuudessaan.

Jyskyjärvi vapautunut jäistä

Toukokuun 1 päivänä vapautui Jyskyjärvi (Kalevalan rajoni) jäistä. Kukaan ei muista sellaista tapausta, että Jyskyjärvi olisi luonut jääpeitteensä näin aikaisin.

Nyt ovat kaikki mahdollisuudet uittolaitteiden kuten puomien jne. täyteen kuntoon laittamiselle, että voidaan olla valmiina Kuittijärven yli kuljetettavien puiden vastaanottamiseen.

Uitto alkanut Tunkuan rajonissa

Lehto, 7 toukok. (Erikois-kirjeenvaihtajaltamme). Toukokuun 6 päivänä alkoi Tunkuan rajonissa uitto Kevätjärven punkteilla. Kaislajärveltä ja Vitsalahdesta on uitettava 50.000 fm puutavaraa 280 kilometrin matkalla. Paikallisia työläisiä uitossa on 41 prosenttia tarvittavasta määrästä. Lehdon, Nuottavaaran ja Niikkanavaaran selsovettien uittotyöläiset eivät ole saapuneet vielä uittopaikalle.

V. Halen.

Sanomalehtityöntekijöiden ja kirjeenvaihtajien yleiskaupunkilainen kokous Moskovassa

Toukokuun 5 päivänä Liittojen talon Pylvässali täyttyi kaikkien ammattialojen edustajista. Moskovan tehtaiden työläis-stahanovilaiset, kirjeenvaihtajat, taiteen mestarit, lentäjät, sanomalehtimiehet, tiedemiehet tulivat tähän juhlakokoukseen, joka oli omistettu sanomalehdistön päivälle ja ”Pravdan” 25-vuotispäivälle.

Presidiumissa ovat tt. **Hruschev, Stetskij, Mechlis, Bauman, Talj, Jaroslavskij, Badajev, M. Koljtsov.** Kokouksen avasi NKP(b):n Moskovan kaupunkikomitean sihteeri tov. **Bogomolov.**

Kauan jatkuivat kunnianosoitukset, kun kunniapresidiumiin valittiin toverit **Stalin, Molotov, Kaganovitsh, Voroshilov, Kalinin, Andrejev, Mikojan, Tshubarj, Kosior, Zhdanov, Jezhov, Hruschev, Dimitrov** ja **Thälmann.**

Selostuksella ”Pravdan” 25-vuotispäivästä ja sanomalehdistön tehtävistä esiintyi NKP(b):n KK:n sanomalehdistön ja kustannusliikkeiden osaston johtaja tov. **D. M. Talj.**

— ”Pravdan” 25-vuotispäivä on erikoinen päivä bolshevistisen puolueen historiassa — sanoi hän. — ”Pravda” syntyi Venäjän työväenliikkeen nousussa ja muodostui mahtavaksi aseeksi, joka auttoi joukkojen tiivistämistä ja niiden johtamista taisteluun proletariaatin diktatuurin puolesta.

”Pravdan” kehdon ääressä olivat Lenin ja Stalin. Bolshevistisen sanomalehden palstoilla julkaistiin heidän kymmeniä kirjoituksia. Bolshevistisen puolueen parhaat voimat — toveri Molotov, toveri Kalinin ja toiset — työskentelivät ”Pravdan” riveissä.

Tov. Talj puhuu sanomalehtityöntekijöiden ensivuoroisesta tehtävästä — bolshevistisesta valppaudesta. Hän osoittaa, että kansan kirotut viholliset — trotskilaiset ja kapitalismin oikeistolaiset restauraattorit yrittävät päästä asemiin muutamien sanomalehtien toimituksissa. Buharin, Radek, Buhartsev, Romm, Ljamm ja toiset petturit, fasistisen roiston — Trotskin — asekumppanit, jotka olivat tunkeutuneet ”Izveztijan” toimitukseen, pitivät sanomalehteä puoluetta vastaan, hallitusta vastaan käymänsä taistelun välineenä.

Selostaja pysähtyy toiseen mitä tärkeimpään tehtävään — sanomalehtien aatteellis-poliittisen tason kohottamiseen. Tätä tarvitaan erikoisesti nyt, Stalinilaisen Konstitutsion vahvistamisen yhteydessä, vaaleihin valmistautumiskaudella.

Tov. Talin selostuksen aikana tribunalle näyttäytyi **Mihail Ivanovitsh Kalinin. Kokoontuneet ottivat hänet vastaan kauankestävällä kunnianosoituksella.**

Tov. M. I. Kalininin puhe

— Toverit, tänään meidän ”Pravda” on nimipäiväsankaritar. Mitä tämä merkitsee? Tämä merkitsee, että syntymäpäiväsankareita ovat kaikki työtätekevät, eikä vain Sovettiliiton, mutta myöskin koko maailman.

”Pravdan” työstä voidaan puhua paljon. Minä en rupea luonnehtimaan tätä työtä. Siitä puhui selostaja. ”Pravdalle” tänä päivänä antavat suuren tilan kaikki sanomalehdet. Minä en myöskään voinut hillitä itseäni — kirjoitin kirjoituksen.

”Pravdan” vuosipäivä on koko sovettikansan juhla. Mutta minä luulen, että tänään erikoista iloa ja tyydytyksen tunnetta tuntee hän, joka on luonut, kasvattanut ja innostanut ”Pravdaa” koko sen olemassaoloaikana, alusta loppuun asti. Se on toveri Stalin. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Luulen, että suurta tyydytystä tuntee myöskin toveri Molotov **(myrskyisiä suosionosoituksia)** — ”Pravdan” yksi ensimmäisistä sihteereistä. Hän tuntee tätä tyydytyksen tunnetta, muistellessaan: ei mitään, nähkääs, ”Pravdan” organisoimisella me loimme hyvän perustan! **(Suosionosoituksia).**

Luulen, että syvää tyydytyksen tunnetta tuntevat myöskin ”Pravdan” nykyiset työntekijät, alkaen toimituskollegion jäsenistä ja päättyen kuririin.

”Pravdan” tämänpäiväinen jubileumi on todellinen jubileumi. 25 vuotta viedä revolutsioonista asiaa eteenpäin, johtaa tätä asiaa, kulkea koko maa ilman revolutsioonisen liikkeen etujoukossa — mikä voi olla mielenkiintoisempaa, mikä voi olla kunniakkaampaa kuin tämä?! Ja tämä kunnia lankeaa kaikkien osalle, jotka tekevät leniniläis-stalinilaista ”Pravdaa”. Tämän vuoksi te, pravdalaiset, tänään olette kaikkein onnellisimpia ihmisiä. Onnellisia ihmisiä te, luonnollisesti, ette ole ainoastaan tänään: työskennellä parhaassa, kaikkein periaatteellisimmassa lehdessä, siinä lehdessä, joka antaa revolutsiooniset asetelmat, valmistelee uusia teitä proletariaatin eteenpäin liikkumiselle, osoittaa tien kommunismiin, organisoi ja osallistuu itse tämän kommunismin valloittamiseen — työskennellä tällaisessa lehdessä — on suuri onni ja suuri kunnia.

Sallikaa minun kaikesta sydämestäni tervehtiä ja onnitella ”Pravdan” koko työntekijäkollektiivia. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

”Pravda” on ollut olemassa 25 vuotta. Mutta tämän lehden olemassaolon loppua me emme näe. **(Suosionosoituksia.)** Ja minä luotan siihen, että monet ja monet ”Pravdan” nuoret työntekijät elävät siihen hetkeen asti, jolloin kommunismi voittaa ei vain Sovettiliitossa, vaan myöskin koko maailmassa. **(Suosionosoituksia.)** Ja silloin ”Pravdan” johtajat ja sen koko kollektiivi sanoo: ”Pravdan” tehtävä on tullut täytetyksi, kommunismi on valloitettu, nyt me alamme johtaa ihmiskuntaa uusiin voittoihin luonnonvoimien valtaamisessa. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

* * *

Kokouksessa esiintynyt tov. **A. J. Badajev** kertoi ”Pravdan” työstä sen olemassaolon ensivuosilta.

Sanomalehtityöntekijöiden ja kirjeenvaihtajien yleiskaupunkilainen kokous hyväksyi päätöksen, jossa sanotaan:

”25 vuotta sitten puolueemme suuret johtajat ja opettajat Lenin ja Stalin organisoivat mainion bolshevistisen lehden ”Pravda” — joka on samaa lihaa ja samaa verta bolshevistisen puolueen kanssa.

Meidän Leninin ja Stalinin luoman ja johtaman ”Pravdan” voima on ollut ja on siinä, että se on aina kantanut korkealla leniniläis-stalinilaisen puolueisuuden lippua, on ollut kiinteässä ja irroittamattomassa yhteydessä joukkoihin.

Me vakuutamme Keskuskomitealle ja puolueemme johtajalle toveri Stalinille, että me tulemme koko energiamme uhraamaan sille, että ojentautuen ”Pravdan” mukaan, omaksuen sen bolshevistiset traditsiot, oppien siltä, voisimme bolshevistisen puolueen johdolla kommunistisen painetun sanan koko voimalla taistella edessämme olevien tehtävien toteuttamisen puolesta”.

Yleiskaupunkilainen kirjeenvaihtajien ja lehtityöntekijäin kokous Petroskoissa

Toukokuun 6 p. täyttyi Karjalan Valtion teatterin sali mitä erilaisimpien työalojen edustajista: Petroskoin tuotantolaitosten työläis-stahanovilaisia, kirjeenvaihtajia, taiteen työntekijöitä, puoluetyöntekijöitä jne., jotka saapuivat juhlimaan lehdistön päivää ja ”Pravdan” 25-vuotisjuhlaa.

Kokouksen avasi NKP(b):n Karjalan Aluekomitean sihteeri tov. **Irklis.** Selostuksen ”Pravdan” 25-vuotisesta toiminnasta ja sanomalehdistön tehtävistä teki ”Krasnaja Karelijan” toimittaja tov. **Gradusov.**

— ”Pravdan” 25-vuotisjuhla on suurimerkityksellinen päivä bolshevistisen puolueen historiassa — puhuu tov. Gradusov. ”Pravda” oli ensimmäinen legaalinen joukkolehti Venäjällä ja alkoi ilmestyä työväenliikkeen uuden nousun alussa. Ensimmäisestä numerosta alkaen ”Pravda” sai osakseen laajan kannatuksen työläisten keskuudessa. ”Pravda” auttoi joukkoja liittymään yhteen ja käymään taistelua proletariaatin diktatuurin puolesta. ”Pravdaa” johtivat alusta alkaen Lenin ja Stalin. ”Pravda” paljasti säälimättä kaikki puolueen, kaikki työtätekevien viholliset: menshevikit, eserrät, likvidaattorit ja trotskilaiset.

Edelleen tov. Gradusov puhuu lehdistön työntekijäin ensimmäisestä velvollisuudesta — bolshevistisen valppauden terästämisestä. Hän osoittaa, miten kirotut kansan viholliset trotskilaiset ja oikeistoluopiot ovat yrittäneet käyttää myös lehdistöä puoluevastaisessa taistelussaan. Bolshevistinen valppaus ja kritiikki ja itsekritiikki ei ole riittävällä korkeudella Karjalankaan lehdistön keskuudessa. Huono on lehdillä yhteys joukkojen kanssa. Lehdissä on painovirheitä, niiden kieli on kuivaa, tematiikka yksipuolista. Karjalan lehdet tekevät huonosti käännettä NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumin ja toveri Stalinin selostuksessa asetettujen tehtävien realisoimiseksi. Kaikessa työssään on lehtiemme työntekijäin otettava oppia ”Pravdalta”, joka on malliesimerkki siitä, minkälaisen pitää olla bolshevistisen joukkolehden.

Kokous lähetti tulisen bolshevistisen tervehdyksen ”Pravdalle” sen 25-vuotispäivän johdosta.

Kokouksen jälkeen katsoivat osanottajat näytelmän ”Ljubov Jarovaja”. Esitys sai osakseen valtavat suosionosoitukset.

Korkeakouluasiain komiteassa

SSSR:n Sovnarkomin yhteydessä oleva Korkeakouluasiain komitea on päättänyt vuonna 1937 ottaa universiteettien ja pedagoogisten yliopistojen biologisten ja geoloogisten fakulteettien, sekä myöskin kaikkien maatalousinstituuttien opiskeluplaaneihin darwinismin oppikurssin, joka käsittää 50—100 tuntia.

Perusoppikirjaksi suositellaan professori K. A. Timirjazevin kirjaa ”Charles Darwin ja hänen oppinsa”.

M. M. Litvinov matkustanut Lontooseen

Ulkoasiain kansankomissari M. M. Litvinov on matkustanut Lontooseen, osallistuakseen kruunajaisjuhliin, ja sitten osallistuakseen Kansainliiton neuvoston sessiaan Genevessä. Tov. Litvinovin kanssa matkusti Lontooseen SSSR:n toinen edustaja kruunajaisjuhlissa — SSSR:n puolustusasiain kansankomissarin sijainen merivoimien alalla, laivaston ensimmäisen luokan flagman tov. V. M. Orlov.

Kruunajaisjuhlissa on sovettidelegatsiossa myöskin Englannissa oleva SSSR:n täysivaltainen edustaja tov. I. M. Maiskij.

TOUKOKUUN ENSIMMÄISEN DEMONSTRATSIO MOSKOVASSA PARAADI PUNAISELLA TORILLA

KUVASSA: Moskovan Proletaarisen divisian osastojen marssi.

(Sojuzfoto.)

Moskovassa olevan Espanjan lähetystön tiedoitus

Moskovassa oleva Espanjan tasavallan lähetystö julkaisee seuraavan tiedoituksen:

”Hirvittävä ilmapommitus, jonka fasistit järjestivät yli-inhimillisellä vihalla, on sytytyspommien avulla hajoittanut historiallisen, traditsioita täynnä olevan Gernicin kaupungin. Tämä pommitus, joka tuhosi baskien kansan historialliset muistomerkit, rakennukset ja arkistot, jotka ovat niin läheisiä tälle kansalle, synnytti mitä syvintä vihaa koko sivistyneessä maailmassa. Mutta taantumus alkoi viipymättä käydä sanomalehdistössä katalaa kamppailua siitä, että Espanjan tasavallan hallitus muka ideoloogisista syistä ei kannata baskien kansaa sen taistelussa. Ei ole mitään tämän valheellisempaa: tasavallan hallitus on tehnyt kaikkensa auttaakseen ihmisillä ja sotatarpeilla Biskajassa taistelevaa armeijaa. Huomattavat sotajoukot, joita sinne on lähetetty ja jotka ovat jo vuodattaneet vertansa baskien sotajoukkojen rinnalla, todistavat tämän panettelun perättömyyttä”.

* * *

Moskovassa oleva Espanjan tasavallan lähetystö julkaisee seuraavan tiedoituksen:

”Kapinalliset, jotka villillä, mihinkään verrattavissa olemattomalla vihalla ovat hajoittaneet baskien alueen kaupunkeja, yrittävät nyt ennenkuulumattomalla kyynillisyydellä selittää nämä barbaariset teot niinsanottujen Espanjan fasisminvastustajien ekstremististen ainesten suorittamiksi. Tämän yhteydessä tasavallan hallitus on syvästi kiinnostettu kapinallisten pääesikunnan sekä myöskin Berlinin radioaseman valheellisten ja panettelevien tiedoitusten paljastamisesta koko sivistyneen maailman edessä ja on valmis osoittamaan kaikkea apua yhteiskunnallisille komisseille ja yksityisille henkilöille, jotka haluaisivat henkilökohtaisesti todeta Espanjan kapinallisten ja heidän ulkomaalaisten liittolaistensa julman toiminnan baskien alueella”.

(TASS).

Interventit valmistelevat Bilbaon ja Madridin joukkopommitusta

Lontoo, 5 toukok. (TASS). ”News Chronicle” kirjoittaa, että Saksa valmistelee uusia ilmahyökkäyksiä Espanjaan, joihin verraten aikaisemmat hyökkäykset näyttävät mitättömiltä. Kahden viimeisen viikon aikana joka yö 10—12 saksalaista pommittajalentokonetta on lentänyt hyvin korkealla Ranskan yli Espanjaan. Tämän lisäksi Espanjaan on Italian kautta Majorkan saarelle tullut uusia saksalaisia voimia. Ilmahyökkäyksen seuraavaksi kohteeksi muodostuu Bilbao ja sen jälkeen järjestetään Madridin joukkopommitus. Edelleen lehti kirjoittaa, että Italia täydellisesti kannattaa Saksan ehdotusta Espanjan kaupunkien joukkopommituksesta.

*

New York, 5 toukok. (TASS). Hearstin sanomalehtitrustin Europan osaston johtaja Nickerbocker, joka joku aika sitten saapui Espanjasta Lontooseen, tiedoittaa, että Espanjan pohjoispuolella jatkuu Saksan ilmailuvoimien keskittyminen. Viltoriassa, kirjoittaa Nickerbocker, sijaitsee saksalaisen kenraalin Sandersin esikunta, kenraalin, joka komentaa ”Kondorien legionaa”, mikä muodostaa Espanjassa olevien saksalaisten sotajoukkojen perustan. Tähän legioonaan kuuluu noin 10 tuhatta miestä.

Epäilyttäviä lasteja Suomessa

Helsinki, 4 toukok. (TASS) Sosialidemokraattinen sanomalehti ”Kansan Työ” kirjoittaa muka remontin tarkoituksessa Helsinkiin Paraguaysta lähetetyn aselastin johdosta seuraavaa: ”Näyttää hyvin omituiselta, että Etelä-Amerikasta on alettu kuljettaa Suomeen useita tuhansia kivärejä puhdistamista ja niiden takaisin lähettämistä varten. Ei ole unohdettava, että tavaran kuljetushinnat ovat suuresti kohonneet ja aseiden tällainen puhdistus tulee maksamaan verrattain paljon”.

Sanomalehti kehoittaa viranomaisia tutkimaan tätä asiaa.

Ranskalaisen sanomalehden paljastus

Paris, 5 toukok. (TASS). Sanomalehti ”Soir” on julaissut **asiakirjan Mussolinin neuvotteluista Espanjan taantumuksellisten kanssa. Tästä dokumentista näkyy, että jo vuoden 1934 maaliskuun 31 päivänä Mussolini lupasi Espanjan taantumuksellisten** johtajille aseellista tukea Espanjan tasavallan nujertamiseksi. Mussolini lupasi antaa 20 tuhatta kivääriä, 20 tuhatta käsigranaattia, 200 konekivääriä ja puolitoista miljoonaa pesetaa. Mussolini osoitti, että tämä on vain ennakkoavustusta ja tarpeen vaatiessa sitä tullaan lisäämään.

S. KOSIOR

LENIN ja STALIN huhtikuun konferenssissa

(OSANOTTAJAN MUISTELMIA)

Vuoden 1917 Yleisvenäläisellä huhtikuun konferenssilla on puolueemme elämässä erikoinen sija. Se on faktillisesti puolueemme ensimmäinen edustajakokous legaalisissa olosuhteissa. Puolue teki yhden suurimmista käänteistä revolutsion kaikkein vastuunalaisimmalla, kriitillisimmällä ajankohdalla.

Konferenssissa hyväksyttiin Leninin teesit välittömästä siirtymisestä revolutsion toiseen etappiin — sosialistiseen revolutsioon. Puolue hyväksyi perusloosungiksi Leninin loosungin: "Ei parlamentaarinen tasavalta, . . . vaan Työläisten, Batrakkien ja Talonpoikain Deputaattien Sovettien tasavalta". Tämä bolshevistinen loosunki painettiin pian tulikirjaimin Pietarin työläisten punaisiin lippuihin: "Kaikki valta soveteille!"

Opportunisti Kamenevin uhkaukset, että jos puolue julkisesti käsittelee leniniläisiä teesejä, niin tulee todistetuksi Leninin olevan väärässä, — eivät toteutuneet, vaan päinvastoin itse Kamenevkin joutui huhtikuun konferenssissa olemaan vain pienen kannattajajoukon kanssa. Konferenssissa Kamenev lopullisesti lyötiin ja eristettiin. Konferenssissa puolue äänesti joukolla Leninin teesien puolesta ainoina oikeina teeseinä silloisissa historiallisissa olosuhteissa.

Ja olosuhteet olivat korkeimmassa määrin monimutkaiset, historiallinen ajankohta — poikkeuksellisen vastuunalainen. Ainoastaan Leninin nero kykeni näin vaikeassa ja monimutkaisessa tilanteessa niin nopeasti löytämään oikean bolshevistisen linjan. Lenin oli pikkuporvarillisia oborontshilaisia puolueita — menshevikkejä, eserriä ja niiden apuääniä (Kamenev, Rykov) vastaan.

Lenin, joka vihasi kaikkea fraasimaisuutta, pienintäkin poliittista petkutusta ja joka paljasti säälimättömästi pikkuporvarillisten poliittisten kannunvalajien epäjohdonmukaisuuden ja petturuuden, esitti ja perusteli proletariaatin vallankumouksellista linjaa revolutsion toisella etapilla.

Helmikuun revolutsio muodostui sangen omalaatuiseksi. Toiselta puolen toteutui vississä määrin proletariaatin ja talonpoikaiston vallankumouksellis-demokraattinen diktatuuri Sovettien muodossa ja toiselta puolen tämä diktatuuri vapaaehtoisesti myönsi vallan Miljukovin—Lvovin porvarilliselle hallitukselle ja kaikin voimin tuki tätä Venäjän ehtaporvarillista hallitusta. Bolshevistisen puolueen loosunki proletariaatin ja talonpoikaiston vallankumouksellis-demokraattisesta diktatuurista, — sanoi Lenin, — toteutui muodossa, joka omalaatuisesti oli punoutunut yhteen imperialistisen porvariston diktatuurin kanssa.

Leninin kyky nähdä edeltäkäsin, analysoida syvästi Helmikuun revolutsion luokkavoimien suhteita ja tilanne, joka oli muodostunut vuoden 1917 huhtikuuhun mennessä, auttoi puoluetta kokoamaan taisteluun sosialistisen diktatuurin puolesta kaupungin proletaarijoukkoja ja maaseudun puoliproletaarisia joukkoja.

Leninin tulosta Pietariin Yleisvenäläiseen huhtikuun konferenssiin mennessä (3 huhtikuuta — 24 huhtikuuta vanhaa lukua), s.o. vähän yli 20 päivässä, silloisessa Pietarissa ja sen jälkeen myöskin koko avaralla Venäjällä tapahtui poikkeuksellisen nopeasti bolshevistisen puolueen peruskaaderien valtausprosessi Leninin katsantokantojen puolelle. Nämä kaaderit menivät ensimmäisen kerran laajan ja avoimen poliittisen työn joukkojen eteen, jotka ahneesti ottivat vastaan totuudenmukaisen poliittisen sanan.

Pietarin työläiset, joilla oli huomattavan suuret kokemukset luokkataistelusta ja korkeampi poliittinen taso, alkoivat sangen nopeasti ymmärtää Väliaikaisen hallituksen ja sitä kannattavien menshevikkien ja eserrien politiikan ydintarkoituksen. Pietarin työläisten parhaimmat ainekset alkoivat jo ensipäivistä Leninin tulon jälkeen, sen jälkeen, kun heille oli julkaistu teesit, asettua Leninin puolelle ja liittyä bolshevikkien puolueen riveihin, huolimatta pikkuporvarillisten herjaajien hillittömästä ulvomisesta "Saksan vakoilusta", "sinetöidystä vaunusta" y.m.

Ennen Yleisvenäläistä huhtikuun konferenssia pidettiin bolshevistisen puolueen Pietarin yleiskaupunkilaisen järjestön konferenssi. Tämä konferenssi hyväksyi joukolla, murskaavalla äänten enemmistöllä Leninin teesit. Opportunistiset, menshevistisoituvat yksilöt yhdessä Kamenevin kanssa osoittautuivat mitättömäksi vähemmistöksi.

Huhtikuun 21—22 päivien demonstratsioissa näkyi proletaarijoukkojen mahtava voima, joka luonnonvoimaisesti etsi tyydytystä jokapäiväisille luokkaintresseille. Huhtikuun demonstratsio oli ensimmäinen avoin osoitus siitä, että työläisjoukot ovat valmiit lähtemään taisteluun rauhan puolesta, maan puolesta, leivän puolesta. Nämä vallankumoukselliset joukot tarvitsivat johtajaa, joka järjestäisi ne taisteluun, antaisi selvän ohjelman. Täksi johtajaksi tuli bolshevikkien puolue ja sen johdossa Lenin.

Opportunistit yrittivät Kamenevin ja Rykovin johdolla käyttää konferenssissa hyväkseen huhtikuun 21—22 päivien demonstratsion opetuksia omiin tarkoituksiinsa Leniniä vastaan. Mutta kaikille oli selvää, että juuri nämä tapahtumat vahvistivat leniniläisen kannan oikeaksi.

Kaikissa puolueen taktiikan peruskysymyksissä — sodasta ja suhteesta Väliaikaiseen hallitukseen, puolueen ohjelman tarkistamisesta, asemasta Internatsionalessa, agraarikysymyksestä ja kansallisuuskysymyksestä — konferenssi yhdistyi Leninin ja Stalinin ympärille, kumoten Kamenevin, Rykovin, Pjatakovin ynnä muiden yritykset kääntää puolue pois bolshevistiselta vallankumoustieltä. Lenin esiintyi konferenssissa melkein kaikkia päiväjärjestyksen peruskysymyksiä käsiteltäessä, ja konferenssin delegaattien murskaava enemmistö tuki hänen esiintymisiään suurella innostuksella.

Konferenssissa kehittyneessä väittelyssä oli keskeisenä kysymyksenä se, onko Lenin asettanut oikein loosungin sosialistisesta revolutsiosta, ovatko Venäjällä kypsyneet siihen välttämättömät ehdot. Kamenev todisteli Rykovin kanssa, että loosunki sosialistisesta revolutsiosta on väärä ja tuhoisa puolueelle, että täytyy toteuttaa yhteistyöskentelyä pikkuporvarillisten puolueiden kanssa soveteissa, että on välttämätöntä rajoittua taisteluun sen puolesta, että käytännössä toteutetaan vanhan minimiohjelman vaatimukset — demokraattisen tasavallan toteuttaminen täydellisesti.

Lenin löi murskaksi kaikki nämä opportunistiset, todellisuudessa menshevistiset teoriat ja osoitti, että objektiivinen edellytys sosialistiselle revolutsiolle, joka epäilemättömästi oli olemassa ennen sotaa kaikkein etummaisimmissa maissa, on kypsynyt edelleen ja kypsyy yhä sodan seurauksena tavattoman nopeasti. Imperialismi ja sota ovat sitoneet kaikki maat yhdeksi keräksi, punoneet ne toisiinsa. Ei voi sanoa, kuka alkaa sosialistisen revolutsion ja kuka päättää sen. Venäjän proletariaatti oli saavuttanut enemmän kuin kukaan muu. Venäjä ei voi päästä sodasta, hävityksestä ja nälästä ilman sosialistisia toimenpiteitä.

Askeleista sosialismia kohden Lenin sanoi konferenssissa:

". . . Kuitenkin täytyy puhua konkreettisista askelista ja toimenpiteistä. Toiset niistä ovat kypsyneet, toiset eivät vielä ole. Nyt me elämme siirtymishetkeä. Me olemme selvästi nostaneet esille muodot, jotka eivät ole porvarillisten valtioiden muotojen kaltaisia: Työläisten ja Sotilaiden Deputaattien Sovetit ovat sellainen valtiomuoto, jota ei ole ainoassakaan valtiossa eikä ole ollut. Se on sellainen muoto, joka on ensimmäisiä askeleita sosialismia kohden ja on kiertämätön sosialistisen yhteiskunnan alussa. Tämä on ratkaiseva fakta . . . T. ja S.D. Sovettien on otettava valta, ei muodostaakseen tavallisen porvarillisen tasavallan tai siirtyäkseen välittömästi sosialismiin. Näin ei voi olla. Minkätähden sitten? Valta on niiden vallattava ottaakseen tähän siirtymiseen ensimmäiset konkreettiset askeleet, jotka voidaan ja pitää ottaa . . . Joukoille pitää julistaa, että nämä askeleet täytyy ottaa heti, muutoin T. ja S.D. Sovettien valta on järjetöntä, eikä anna kansalle mitään."

Kysymys sosialistisesta revolutsiosta, sosialismin rakentamisesta yhdessä maassa pysyi proletariaatin diktatuurin valtaamisen jälkeenkin marxismi-leninismin peruskysymyksenä. Joka tässä peruskysymyksessä ei kannattanut Leninin katsantokantoja, — joutui loppujen lopuksi vastavallankumouksen puolelle, kommunistista puoluetta ja proletariaattia vastaan, tuli kansan viholliseksi.

Lenin asetti ensimmäiseksi tehtäväksi maan kansallistuttamisen, mikä on välttämätön koko talonpoikaistolle. Mutta maan kansallistuttamista, — sanoi Lenin, — ei voi suorittaa ilman sovettien valtaa. Edelleen hän asetti tehtäväksi pankkien kansallistuttamisen, suurien kapitalististen trustien ja syndikaattien siirtämisen valtion omaisuudeksi.

Me tiedämme, miten loistavasti, kuinka poikkeuksellisen täydellisesti ja uskomattoman nopeasti toteutuivat kaikki Leninin ennustukset.

Minulle, huhtikuun konferenssin osanottajalle, jäi erikoisen voimakkaasti muistiin, paitsi Leninin selostus ja keskustelu ensimmäisestä kysymyksestä, kansallisuuskysymyksen käsittely, joka, kuten historian myöhäisempi kulku osoitti, muodostui puolueellemme yhdeksi tärkeimmäksi kysymykseksi sosialismin rakentamisen kautena. Selostajana kansallisuuskysymyksestä oli konferenssissa toveri Stalin.

Räikeällä puheella toveri Stalinia vastaan esiintyi Pjatakov.

Leninin puheessa ja toveri Stalinin loppulausunnossa luonnehdittiin Pjatakovin ja muiden kanta shovinistiseksi, jota proletariaatin puolue ei voi missään tapauksessa hyväksyä.

Pjatakovia ja muita vastaväittelijöitä vastaan toveri Stalin asetti teesin siitä, mikä merkitys proletariaatille on kansallisuuskysymyksen oikein ratkaisemisella siltä näkökannalta, että muodostetaan sosialistiselle revolutsiolle vankka selkäpuoli, että proletaariselle revolutsiolle on välttämätöntä kaikenlaisten vallankumouksellisten liikkeiden hyväksikäyttäminen.

Meille rivimiehille ja lisäksi vielä iältään nuorille huhtikuun konferenssin osanottajille oli mitä suurinta henkistä nautintoa kuunnella Leniniä. Suurin osa meistä oli ensimmäisen kerran läsnä näin suuressa vastuunalaisessa puoluekokouksessa. Ensimmäisen kerran kuunneltiin meille aikaisemmin ainoastaan lehdistöstä tunnettuja puolueen johtajia — Leniniä ja Stalinia. Huhtikuun konferenssi oli meille mitä arvokkain koulu.

Tässä koulussa me joka päivä kasvoimme poliittisesti, opimme bolshevistista taitoa: selvästi, huomioonottamaan täydellisesti luokkavoimat, käsittämään tilannetta, ymmärtämään oikein puolueen tehtävät, selvittämään niitä muille. Huhtikuun konferenssin ihmeteltävän kirkkaita päiviä ei voi unohtaa koskaan.

V. BYSTRJANSKIJ

Huhtikuun demonstratsio ja bolshevikkien taktiikka

"Pietari ja koko Venäjä ovat eläneet vakavan poliittisen kriisin, ensimmäisen poliittisen kriisin revolutsion jälkeen" — näin karakterisoi Lenin huhtikuun demonstratsiota kirjoituksessaan "Kriisin opetukset", joka julaistiin "Pravdassa" huhtikuun 23 (toukokuun 6) päivänä v. 1917.

Leninin ja Stalinin johtamalla puolueellamme oli revolutsion kaikilla etapeilla kyky tehdä puolueen loosungeista miljoonaisten joukkojen loosunkeja, se osasi opettaa joukkoja niiden omalla poliittisella kokemuksella.

"Yksi bolshevikkien taktiikan erikoisuuksista Lokakuun valmistelukaudella on se, että puolue osasi oikein arvioida ne tiet ja käännökset, jotka luonnollisella tavalla lähentävät joukot puolueen loosunkeihin, vievät ne niinsanoaksemme aivan revolutsion kynnykselle, auttaen niitä siten tunnustelemaan, tarkastamaan, pääsemään oman kokemuksensa avulla selville siitä, että nämä loosungit ovat oikeat"*).

Vuoden 1917 huhtikuun päivinä (vanhan ajanlaskun mukaan) bolshevistinen puolue antoi näytteen oikeasta taktiikasta.

Tultuaan valtaan itsevaltiuden romahduksen jälkeen, porvarillinen hallitus jatkoi imperialistista sotaa, jonka jo tsarismi oli alkanut. Kuitenkin Väliaikainen hallitus oli pakoitettu ottamaan huomioon joukkojen haluttomuuden vuodattaa vertaan tilanherrojen ja kapitalistien nimessä. Juuri siksi ensiaikana Helmikuun revolutsion jälkeen Miljukovin-Gutshkovin hallitus salasi todelliset aikeensa, se peitti sekaviin fraaseihin todelliset sotapäämääränsä, ollakseen sysäämättä luotaan työläisiä ja talonpoikia.

"Liittolaiset" eivät kuitenkaan lakanneet vaatimasta porvarilliselta Väliaikaiselta hallitukselta, että se jatkaisi valloitussotaa. Huhtikuun 18 päivänä v. 1917 ulkoministeri Miljukov selitti, että hallituksen deklaratsio maaliskuun 28 päivältä ilmaisee "koko kansan pyrkimyksen viedä maailmansota ratkaisevaan loppuun".

Pietarin työläisten ja sotilaiden joukot luonnonvoimaisesti lähtevät kadulle. Huhtikuun 20 päivän aamusta lähti liikkeelle Suomen rykmentti: "Alas valtauspolitiikka!" Vähän myöhemmin lähti liikkeelle 180:s rykmentti. Yli 15 tuhatta demonstreeraajaa, joiden mieliala oli äärimmäisen päättäväinen, kokoontui Marinskin palatsin edustalle, jossa palatsissa piti istuntoaan Väliaikainen hallitus. Sotilaat vaativat Miljukovin viipymätöntä eroamista.

Vastaukseksi työläisten ja sotilaiden manifestatsioon lähtee porvaristo kadulle. Väliaikaisen hallituksen kannattajat tuovat ulos rykmenttejä, jotka vielä eivät ole päässeet selville Väliaikaisen hallituksen valtauspolitiikasta. Talonomistajat, kauppiaat ja pikkuporvarillinen intelligenssi, joita kadetit, es-errit ja menshevikit johtivat, organisoivat manifestatsion loosungilla: "Luottamus Väliaikaiselle hallitukselle!"

Vastoin bolshevistisen puolueen KK:n päätöstä eräät puolueen Pietarin komitean jäsenet (Bogdatjev ym.) heittivät loosungin: "Alas Väliaikainen hallitus!" Keskuskomitea jyrkästi tuomitsi tämän loosungin, sillä "ilman vankkaa (s.o. tietoista ja organisoitua) kansan enemmistöä revolutsioonisen proletariaatin puolella tällainen loosunki on joko fraasi tai objektiivisesti johtaa avanturistisluonteisiin yrityksiin".

Julkaisuissaan porvaristo levittää iljettävää parjausta, että bolshevikit muka uhkaavat kansalaissodalla. Kuitenkin itse porvarilliset manifestatsioihin osallistujat huhtikuun 20 päivän illalla alkoivat vangita bolshevikkeja. Kaikkien sotaa vastaan esiintyneiden vangitsemisia ja pieksemisiä tapahtui Nevskillä ja muilla keskikaupungin kaduilla. Huhtikuun 21 päivänä puolueemme KK hyväksyy toveri Leninin kirjoittaman resolutsion puolueen tehtävistä kriisin yhteydessä.

Resolutsio leimaa porvarillisen parjauksen bolshevikkeja vastaan, jotka muka uhkaavat kansalaissodalla. "Se on iljettävä valhe, sillä vain nykyhetkellä, kun kapitalistit ja heidän hallituksensa eivät voi, eivätkä uskalla käyttää väkivaltaa joukkoihin nähden, kun sotilaiden ja työläisten joukko vapaasti ilmaisee tahtonsa, vapaasti valitsee ja erottaa kaikki viranomaiset — **tällaisella hetkellä** on naivia, järjetöntä, villiä kaikenlainen ajatus kansalaissodasta, tällaisella hetkellä **on välttämätöntä alistuminen väestön enemmistön tahtoon** ja se, että tyytymätön vähemmistö vapaasti kritikoi tätä tahtoa; jos asia menee väkivaltaan asti, niin vastuu lankeaa Väliaikaiselle hallitukselle ja sen kannattajille" *)

Vain työläisten lujamielisyys ehkäisi verenvuodatuksen porvariston provokatsiosta huolimatta.

Huhtikuun 22 päivänä bolshevikkien KK hyväksyi Leninin ehdottaman resolutsion, jossa annetaan huhtikuun 19—21 päivien kriisin arvio ja esittää hetken perusloosungit: 1) sodan lopettamiseen johtavan proletaarisen linjan ja proletaarisen tien **selittäminen**; 2) pikkuporvarillisen luottamuspolitiikan ja kapitalistien hallitukseen sovittelevaisuuden **kritiikki**; 3) propaganda ja agitatsio **jokaisen rykmentin keskuudessa, jokaisella** tehtaalla, erikoisesti kaikkein takapajuisimman joukon, palvelijoiden, sekatyöläisten jne. keskuudessa, sillä erikoisesti heihin yritti porvaristo nojautua kriisin päivinä; 4) proletariaatin **organisoiminen, organisoiminen** ja vielä kerran **organisoiminen:** jokaisella tehtaalla, jokaisessa rajonissa, jokaisessa kvarttaalissa.

Leniniä parjaten Trotskij kirjoitti, että Lenin muka huhtikuun demonstratsion aikana "poisti loosungin Väliaikaisen hallituksen viipymättömästä kukistamisesta". Mutta huhtikuussa Lenin ei edes asettanutkaan tätä loosunkia päiväjärjestykseen. Hän taisteli sitä vastaan ja tuomitsi sen huhtikuun konferenssissa. Kuten Lenin puhui, "toiminnan hetkellä ei ollut sopivaa ottaa "hiukan vasemmalle". Me katsomme sen mitä suurimmaksi rikokseksi, desorganisoinniksi" *)

Toveri Stalin kirjoitti huhtikuun manifestatsiosta, että se oli ennenkaikkea ". . . joukkojen luonnonvoimaisen painostuksen tulos, sotaa vastaan suunnatun, kadulle syöksyvän joukkojen kiihtymyksen tulos.

Itseasiassa puolueen osuus tässä oli joukkojen luonnonvoimaisesti syntyneiden esiintymisten formeeraamisessa ja johtamisessa bolshevikkien revolutsioonisten loosunkien linjaa" **).

Huhtikuun demonstratsion päivinä puolue puolusti oikeata taktiikkaa, jonka oli viitoittanut sen johtaja Lenin. Jo kuuluisissa "Kirjeissään taktikasta" Lenin varotti ". . . kaikenlaisesta **leikistä**, että työväen hallitus "ottaa vallan", kaikenlaisesta blanquilaisesta avantuurista . . ."

Juuri siksi puolueemme niin jyrkästi tuomitsi Bogdatjevin avanturistisen loosungin: "Alas Väliaikainen hallitus!"

Huhtikuun päivinä työläisten ja sotilaiden laajat joukot saattoivat tulla vakuutetuiksi siitä, että puolueemme politiikka on oikea, että sen loosunki "Kaikki valta soveteille" ja imperialistisesta sodasta revolutsioonisen ulospääsyn loosunki on oikea.

*) I. Stalin, "Leninismin kysymyksiä" siv. 95.

*) V. I. Lenin, Kootut teokset, XX nide siv. 216.

*) V. I. Lenin, Kootut teokset, XX nide, siv. 252.

**) I. Stalin, "Tiellä Lokakuuhun", XXXVI sivu.

V. I. LENIN vaunussa emigratsiosta Venäjälle palatessaan v. 1917.

Jäljennös A. V. Moravovin maalauksesta.

B. VOLIN

VII (huhtikuun) yleisvenäläinen puoluekonferenssi

Huhtikuun 24—29 päivinä v. 1917 koollaollut VII (huhtikuun) yleisvenäläinen puoluekonferenssi, jossa oli edustettuna 80.000 järjestynyttä puolueen jäsentä, tiivisti "yhtenäisen puoluekannan ympärille yhdeksän kymmenettäosaa puolueesta" (I. Stalin, kokoelma "Lokakuun revolutsiosta" siv. 59).

Konferenssilla oli valtava merkitys bolshevistisen puolueen historiassa ja maailman revolutsioonisen liikkeen historiassa. Se antoi "materiaalia liikkumiselle revolutsiomme toiseen etappiin" (Lenin Koot. teokset, XX nide, siv. 283). Konferenssi työskenteli ei ainoastaan Venäjän kehittyvän revolutsion, vaan myöskin alkavan kansainvälisen revolutsion oloissa (Saksa, Itävalta-Unkari, Turkki ja muut maat). Se hyväksyi konkreettisen taisteluplaanin porvarillis-demokraattisen revolutsion kasvamisen puolesta sosialistiseksi, suuntasi bolshevikkien puolueen tähän taisteluun, antoi strategiset perusloosungit (kysymys revolutsion reserveistä — agraari- ja kansallisuuskysymys), hyväksyi päätöksen sotakysymyksestä, antoi taktiikan perusteet taistelua varten vallan siirtämisen puolesta sovettien käsiin.

Lenin ja Stalin murskasivat konferenssissa Pjatakovin trotskilaisen teorian kansallisuuskysymyksessä, sekä myöskin oikeistolaisten (Rykov ja muut) kannan, oikeistolaisten, jotka puhuivat, että sosialismi voi tulla vain lännestä.

Konferenssi hyväksyi loosungit, joiden alla puolue mobilisoi joukkoja kapitalismin kukistamista, proletariaatin diktatuurin pystyttämistä varten ja toteuttamaan lujien ja horjumattomien askelten ohjelmaa sosialismin rakentamista kohti maassamme.

Tiiviit ja lyhyet Leninin "Huhtikuun teesit" käsittivät kaikki peruskysymykset, jotka olivat puolueen edessä, tulivat muutamien päivien kuluessa kaikkien meidän puoluejärjestöjemme, koko puolueemme leniniläisiksi taistelulipuiksi.

Jo Venäjän sosdem. työväen puolueen (b) Pietarin yleiskaupunkilaisessa konferenssissa huhtikuun 14—22 päivinä nämä Leninin teesit hyväksyttiin ja olivat ne pohjana sen kaikille kysymyksille, ja VII yleisvenäläisessä puoluekonferenssissa olivat "Huhtikuun teesit" vallitsevina.

Jo ennen konferenssia ja itse konferenssissa esiintyy leniniläisiä teesejä vastaan Kamenev (ja Moskovassa Rykov), joka otti tosiasiassa porvarillista hallitusta puolustavan menshevistisen kannan, vakuuttaen, että revolutsio on porvarillinen ja siksi ei saa kehoittaa koko vallan siirtämiseen soveteille.

Vladimir Iljitsh paljasti Kamenevin, osoittaen, että hän kylvää valheellista toivetta porvariston kykeneväisyydestä ratkaista revolutsion tehtävät. Lenin luonnehti Kamenevin esiintymisen "avuttomaksi **pikkuporvarilliseksi revolutsionisuudeksi"** (Lenin, Koot. teokset, XX nide, s. 105).

Lenin kumosi Kamenevin väitteen Leninin pyrkimyksestä muka pystyttää sosialismin jo revolutsion tällä etapilla. Lenin korosti, että Kamenev toisti vain porvariston otteita sekä yrittää väärentää "Huhtikuun teesien" olemusta vakuuttamalla, että bolshevikit muka kutsuvat sosialismin viipymättömään käytäntöönottamiseen Venäjällä.

Lenin muistutti jatkuvasti puolueelle Marxin ja Engelsin tunnettua ohjetta, että marxismi ei ole dogmi, vaan ohje toimintaan. Hän pilkkasi kuivettuneita ihmisiä, jotka eivät kykene ymmärtämään elävää elämää, muodostuneen tilanteen koko omalaatuisuutta, koko monimutkaisuutta ja monipuolisuutta, mitkä aiheutuvat kaksoisvallan olemassaolosta.

Vladimir Iljitsh rakasti toistaa tunnettua paikkaa Göthen "Faustista": "teoria, ystäväni, on harmaa, mutta vihreä on elämän ikuinen puu". Hän korosti, että tulee syvästi ajatella tapahtuvan elämän olemusta, huomioida tapahtumia siten, että täyttäen marxilaisen dialektiikan ikuisesti teräviä aseita, voidaan tehdä välttämättömät johtopäätökset, määritellä puolueen strategia ja taktiikka revolutsion jokaisella eri etapilla.

Leniniläisiä "Huhtikuun teesejä" vastaan esiintyi konferenssissa myöskin Rykov, joka on nyt yhdessä Buharinin kanssa ajettu kansan vihollisena pois puolueen riveistä vastavallankumouksellisen toimintansa takia, toiminnan, joka on suunnattu kapitalismin palauttamiseen maahamme. Rykov vakuutti, että Venäjällä on sosialismin voitto mahdoton, että sosialismi voi tulla vain lännestä, että Venäjän proletariaatti ei ole kykenevä ottamaan itselleen sosialistisen kumouksen aloitetta. Lenin antoi terävän arvion tälle oikeisto-opportunistiselle esiintymiselle: "Ei voi sanoa, kuka aloittaa ja kuka lopettaa. Se ei ole marxismia, vaan marxismin parodiaa" (Lenin, Koot. teokset XX nide, siv. 253).

Oikeisto-opportunistien kaikkien esiintymisten olemus johti Leninin opin kieltämiseen porvarillis-demokraattisen revolutsion kasvamisesta sosialistiseksi. He kielsivät itse sosialismin voiton mahdollisuuden yhdessä erikseen otetussa maassa, kokonaan asettuen Trotskin näkökannalle.

Paljastaen oikeisto-opportunistien kannan helmikuun revolutsion arvioimisen ja proletariaatin edessäolevien tehtävien kysymyksissä, Lenin samaan aikaan kaikella terävyydellään paljasti myöskin nykyisen ylibandiitin, Saksan fasismin verisen agentin Trotskin kannan. Viimemainittu kävi tuona aikana (samoin kuin aina) taistelua bolshevikkeja vastaan, jatkoi menshevistisen "permanenttisen revolutsion" teorian puolustamista, vakuutti, että revolutsiooninen Venäjä ei voi kestää konservatiivisen Europan edessä. Siis hänen mielestään oli suotta puhuakin sosialistisesta revolutsiosta. Uudelleen ja yhä uudelleen Lenin kaikella voimalla korosti, että Trotskin loosunki "Ilman tsaaria, mutta työväen hallitus" johtaa revolutsiosta kieltäytymiseen, sillä se heittää laskuista talonpoikaiston.

"Niinpä, jos me, — sanoi Lenin konferenssissa, tarkoittaen Trotskia, — sanoisimme: "Ilman tsaaria, mutta proletariaatin diktatuuri" — olisi se hyppäys pikkuporvariston yli" (Lenin Koot. teokset XX nide, siv. 253).

Yhdessä Leninin kanssa kävi Stalin päättävää taistelua oikeisto- ja "vasemmisto"-opportunisteja vastaan. Kirjoituksissaan "Pravdassa", puheissaan VII (huhtikuun) puoluekonferenssissa ja kaikessa revolutsioonisessa työssään hän johdonmukaisesti puolusti ja toteutti leniniläistä linjaa revolutsiossa.

Leninin ja Stalinin johdolla murskasi bolshevikkien puolue VII yleisvenäläisessä konferenssissa Kamenevin oikeisto-opportunistisen ryhmän ja hyväksyi leniniläisen linjan.

Kuten on jo sanottu, kävi puolue oikeistolaisia vastaan käydyn taistelun ohella leppymätöntä taistelua myöskin "vasemmisto"-opportunisteja vastaan. VII konferenssissa esiintyi "vasemmistolainen" ryhmä leniniläistä linjaa vastaan kansallisuuskysymyksessä. Selostajana puolueen Keskuskomitean puolesta kansallisuuskysymyksestä oli toveri Stalin, joka yhdessä Leninin kanssa loi ja valmisteli bolshevikkien kansallisuuspolitiikan perusteet. "Vasemmistolaiset" (Pjatakov ja muut) puolustivat trotskilaista kantaansa, jonka he olivat ottaneet jo imperialistisen sodan vuosina, yrittivät todistaa, että "kansojen itsemääräämisoikeuden" loosunki on porvarillinen loosunki, sillä proletariaattihan ei ole intresoitu kansojen itsemääräämisoikeudesta. Erikoisella leniniläisvastaisella vastaselostuksella kansallisuuskysymyksessä esiintyi nyttemmin ammuttu bandiitti, terroristi, tuholainen, spioni ja kansan vihollinen trotskilainen Pjatakov, joka vakuutti, että imperialismin uusi kausi muka vaatii taistelua loosungin "pois rajat" alla, vaatii hävittämään kaikki rajat.

Taistellen "vasemmistolaisten" ryhmää vastaan, Lenin ja Stalin korostivat, että proletariaatin revolutsioninen puolue on velvollinen taistelemaan kansojen itsemääräämisoikeuden puolesta. Esiintyen konferenssissa Pjatakovin asetelmia vastaan, Lenin sanoi, että loosunki "pois rajat" on täydellinen sekasotku, bolshevikit ovat "valtion välttämättömyyden puolesta, mutta valtio edellyttää rajoja". Kieltää kansojen itsemääräämisoikeus aina valtiolliseen eroamiseen saakka merkitsee "jatkaa tsaari Nikolain politiikkaa . . ." "Se on kieltäytymistä internatsionalismin taktiikasta, se on huonointa merkkiä olevaa shovinismia" (Lenin Koot. teokset XX nide, siv. 277).

Vastustaen Pjatakovia ja muita "vasemmistolaisia", toveri Stalin yhdessä Leninin kanssa ruoski tätä kehnointa merkkiä olevaa nikolailaista shovinismia: "Nyt on, — sanoi toveri Stalin, — Suomessa käynnissä liike, joka on suunnattu kansallisen vapauden turvaamisen puoleen, on myöskin Väliaikaisen hallituksen taistelu sitä vastaan. Herää kysymys, kumpaa kannatettava. Joko me olemme Väliaikaisen hallituksen politiikan puolesta, Suomen väkivaltaisen pidättämisen ja minimiin sen oikeuksien saattamisen puolesta, ja tällöin me olemme anneksionisteja, sillä me valamme vettä Väliaikaisen hallituksen myllyyn, tahi me olemme Suomen riippumattomuuden puolesta" (VII huhtikuun konferenssin pöytäkirja, siv. 209, Partizdat, v. 1934).

Toveri Stalin osoitti, miten Marx ja Engels kannattivat Irlantia sen taistelussa riippumattomuutensa puolesta, sillä sorrettujen kansojen kansallis-vapautusliike on suunnattu imperialismia vastaan. "Meidän on kannatettava jokaista liikettä, joka on suunnattu imperialismia vastaan", — sanoi hän.

Käyden taistelua kansallista sortoa vastaan, bolshevistinen puolue siten vetää, sanoivat Lenin ja Stalin, sorrettuja kansoja Venäjän proletariaatin liittolaisiksi sen taistelussa vallasta.

Konferenssi paljasti ja kumosi Pjatakovin ja muiden "vasemmistolaisten" trotskilaisen kannan ja hyväksyi leniniläis-stalinilaisen linjan kansallisuuskysymyksessä.

Leninin ja hänen läheisimmän asekumppaninsa toveri Stalinin johtama puolueemme yhä laajemmin organisoi joukot, vieden ne Suureen Lokakuun sosialistiseen revolutsioon, joka antoi vallan proletariaatin käsiin ja määritteli tapahtumien jatkuvan kulun, jotka ovat johtaneet maassamme sosialismin suuremmoisiin voittoihin, joita on saavutettu kansojen suuren ja viisaan johtajan toveri Stalinin johdolla ja jotka hänen kädellään nerokkaasti on kirjoitettu SSTL:n Konstitutsioon.

Kaikkie vuazhnoimbi viehu bolshevizman istories

7 päivänny maijankuudu tuli täydynyöksi kaksikymmen vuottu siitpäi, konzu oli Venjan bolshevikkoin VII partiinoi konferensii. Konferensii kerävyi revoljutsionnois Piiteris 24 päivänny apreljankuudu (7 päivänny maijankuudu uuttu aijan laskuo), vuonnu 1917. Tämä konferensii sai istories nimen apreljskoi konferensii.

Täl konferensiel on ylen suuri znatshenii meijän partien istories i revoljutsies. Se oli ezmäine vserosiskoi konferensii, kudai matkai legaljno, toizin sanottunu kaikkien nägyvis. Boljshevikat oli nenga jo viizi tostu vuottu viedy borjbua nelegaljno, muan ual, i nygöi hyö nostih nägyvih polititsheskoil arenal viemäh borjbua. Endizet kadrat nygöi oli suadu uuzi lizhävys omih riädylöih, nenga 80 tuhattu deleguattua oli kerävynnyh eri muan ozispäi konferensieh. Konferensien ruavos utshastvuittih Lenin, Stalin, Molotov, Voroshilov, Sverdlov, Dzherzhinskij, Krupskaja i äijy toizie peredovoloi boljshevikkoi. Enne konferentsien kerävymisty oli azuttu suuri ruado bolshevitshkoin ideinostin yhtistämizekse, kuduadu ruaduo viettih Lenin i Stalin.

Konferensii kerävyi iskljutshiteljno vuazhnoinnu momentannu, se oman znatshenien puoles ei ustupi ni yhtel vuazhnoimbal part-s'ezdal. Tsarskoi samoderzhavii oli kirvonnuh alah i tämä oli ylen suuri istoritsheskoi sobytii. Se oli kaikkie vagavembi muurzos muan istories i meijän partien istories.

Tsarskoin vlastin sijan otti burzhuazii, Vremennoin praviteljstvan muvvos.

Joskui tsarizmu pidi valdua käzis vai nasilien vägivallan avul, to nygöi Vremennoi praviteljstvu, burzhuloin vlasti, opiraitshih rahvahah kielastelemizel, se opiraitshih predateljoin — menjshevikkoin i esseroin soglashateljskoih politiikkah.

Burzhuit ei voidu vypolnie ni yhty rahvahan trebovaniedu. Rahvas triebuitshi rauhua, a burzhuit jatkettih kishkondu voinua. Krestjuanat triebuittih muadu, no burzhuit ei uskaldettu ottua tädä pomeshiekoilpäi. Rahvas oli joudunuh suuren razruuhan ual, burzhuaznoi praviteljstvu ei voinnuh likvidiruija tädä razruuhua. Voinu loppussah pieksi muan hozjaistvennoin organizman, se toi miljonoi zhertvoi, se vie suurembat rahvasjoukot tembai iäreh peldoloil i zavodospäi. Rahvas päivy päiväl köyhtyi. Läheni se aigu, konzu muan hozjaistvua lopullizesti ishki paralitshu.

Midä enämbäl rahvas köyhtyi sidä enämbäl kapitalistat turvendettih omua kormanie. Voinu i razruuhu muas okazhittihes heih nishkoi kuldaizekse pohjakse. Rahvahan köyhys i kurjus, muan razruuhu hyö muutettih helizevikse dengoikse. Shtobi piästiä mua kurjuudes, razruuhas sih nishkoi enne kaikkie pidi panna suitshet piäh spekuljantoil, pidi dernie osnovnoit promyshlennostin utshastkat iäreh kapitalistoin i fabrikantoin käzispäi, bankiroin käzispäi. No täs dielos dazhe i duumua ei pidänyh Vremennoi praviteljstvu, kudai täh aigah oli polititsheskoin elaijan piä.

"Tekushtjoin momentan svojoobrazii Rosies on siit, shto pidäy siirdyö revoljutsien ezmäizes etuapas, kudai andoi vlastin burzhuloin kädeh, sendäh, shto proletariuattu oli neorganizovvannoi i ei sovsem soznateljnoi — kuduan, toizen etuapan aigah pidäy siirdiä vlasti proletarieloin i köyhembien krestjuanoin käzih". Nenga kirjutti Lenin omis kuuluizis apreljankuun tezisois. Meijän partii oli valmis tädä zaduatshua täyttämäh. Burzhuaznoin revoljutsien kazvamizen pluanan sotsialistitsheskoih revoljutsieh oli luadinuh Lenin jo vuonnu 1905. Boljshevikat stupittih vuoden 1917 revoljutsieh voruzhittunnu leninskoil opastuksel sotsializman voitos yhtes muas i oldih vykovaitut vastah trotskizmua, kui muan kaikkie pahembua vihamiesty vastah.

Apreljskoi konferensii toi partien bojevoih valmeudeh burzhuaznoin revoljutsien kazvamizes sotsialitstitsheskoiksi revoljutsiekse. Se faktitsheski reshi Leninin apreljankuun tezisoin dielon loppuh suate.

"Proletariuattu löydäy rukovodjashtjoin materjualan meijän rezoljutsielois, shtobi siirtyäksen meijän revoljutsien toizeh etuappah." Nenga sano i Lenin apreljskois konferensies zakljutshiteljnoidu sanua sanoes. Konferensii oli obsudinuh i luadinuh vuazhnoimbat resheniet voinas i Vremennois praviteljstvas rabotsholoin i soldatskoloin deputuattoin sovietois, internatsionualan uuzimises i mua i rodu voprosoin alal.

Apreljskoi konferensii namietti yhten i ainuon oigien dorogan muan hiäs piästämizekse — vlastin siirdämizen burzhuloin käispäi — rabotsholoin i köyhembien krestjuanoin, soviettoin kädeh. Lozungu, kudai tuli utverditukse konferensies — "Kai vlasti sovietoil" tuli sen aijan bojevoikse znuamjakse kudaman kavoti partii lopuloizesti piästi rahvahan kishkondan i menjshevikkoin — esserroin vlijanien ualpäi i izoljuruitshi jälgimäizet joukoispäi.

Leninin i Stalinin rukovodstvan ual apreljskoi konferensii yhtisti uuzien zaduatshoin ymbäri kai tshestnoit boljshevikat i työndäen tshurah sen pienen joukon oportunistoi, kudamat tahtottih partie työndiä menjshevitskoil dorogai. Kamenev i Rykov täs konferensies vystupittih menjshevitskoloin ideoloinkel, kudamat kui myö tiijemmö jälgi aigoinnu okontshateljno siirryttih predaljskoil dorogal. Hyö sanottih, shto sotsializman pidäy tulla toizis mualois, mualois kudamat ollah enämbäl razvitoit promyshlennostin alal. No se ei ole nenga sanoi Lenin. Ei sua sanuo ken zavodiu i ken loppeu. Se ei ole marksizmu; a sen on prosto parodii marksizmal. Kamenev i Rykov tahtottih siirdyö sovsem burzhuloin puolel, no heijän vystuplenieloil i pluanoil oli annettu uduaru, kleimu.

Tovarishu Stalin yhtes Lenininkel käzi käis kehitti toizen revoljutsien pluanan. Konferensii andoi lujan ishkun trotskizman iänen kannattajal Pjatakovil, kudai vystuppi lozungankel "Protsh granitsat", kudai tahtoi vediä revoljutsien avangardas iäreh proletariet.

Kai partii, kui yksi mies liitytih apreljskoin konferensien reshenieloin ymbäri, leninskoin pluanan ymbäri, burzhuaznoin revoljutsien kazvamizen pluanan ymbäri, sotsialistitsheskoikse revoljutsiekse, leninsko-stalinskoin rukovodstvan ymbäri. Uvvel energiel kiehastui boljshevitskoi ruado fuabrikois, zavodois i shahtois.

Meijän partii revoljutsiennoin marksizman tsjagan ual joga aijal pyrgi Velikoih sotsialistitsheskoih revoljutsieh, kudai avai uvven stranitsan istories ei vai meijän muas, a kaiken muailman rahvahien keskes.

VSDTP(b) huhtikuun konferenssi

(HISTORIALLINEN KATSAUS)

VSDTP (bolshevikkien) Seitsemäs Yleisvenäläinen huhtikuun konferenssi pidettiin huhtikuun 24—29 (toukokuun 7—12) päivinä 1917 Pietarissa. Se oli bolshevistisen puolueen ensimmäinen legaalinen konferenssi.

Konferenssiin osallistui päättävällä äänioikeudella 133 delegaattia ja neuvottelevalla äänioikeudella 18 delegaattia. Delegaatit edustivat lähes 80 tuhatta puolueen jäsentä. Koko maasta kokoontuivat Leninin taistelutoverit. Monet heistä juuri palasivat kaukaisilta karkoitusalueilta, vapautuivat vankiloista, saapuivat karkoitettujen asutuspaikoilta. Konferenssiin saapuivat: Lenin, Stalin, Molotov, St. Kosior, Krupskaja, Stasova. Moskovan delegatsioon kuuluivat Dzerzhinskij, Pjatnitskij, Zemljatshka, Bubnov, Skvortsov-Stepanov ym. Donbassilta saapui Voroshilov, Samarasta — Kuibyshev, Uralilta — Sverdlov.

Huhtikuun 24 (toukokuun 7) päivänä kello 10 aamulla yhdessä Stebudovskin naiskurssien auditoriossa **Leninin avauspuheella** konferenssi aloitti työnsä.

Konferenssi hyväksyi seuraavan työjärjestyksen: 1. Hetken tilanne (sota ja väliaikainen hallitus ym.). 2. Rauhan konferenssi. 3. Suhde työläisten ja sotilaiden deputaattien sovetteihin. 4. Puolueen ohjelman tarkistaminen. 5. Tilanne internatsionalessa ja meidän tehtävämme. 6. Sosialidemokraattisten internatsionalisten järjestöjen yhdistäminen. 7. Agraarikysymys. 8. Kansallisuuskysymys. 9. Perustava kokous. 10. Organisatsiokysymykset. 11. Selostukset alueittain. 12. Keskuskomitean vaalit.

Konferenssin työn keskeisimpinä kohteina olivat Leninin selostukset hetken tilanteesta ja agraarikysymyksestä, suhteesta sotaan ja Väliaikaiseen hallitukseen ja toveri Stalinin selostus kansallisuuskysymyksestä.

Leninin ja Stalinin analyysi ja johtopäätökset johtivat siihen, että hetken omalaatuisuus on siirtymisessä porvarillis-demokraattisesta revolutsiosta sosialistiseen revolutsioon. Lähtien tästä määriteltiin meidän puolueemme suhde Väliaikaiseen hallitukseen, sotaan ja merkittiin toiminnan linja suhteessa toisiin puolueisiin, talonpoikaistoon.

Lenin ja Stalin arvioiden helmikuun revolutsion porvarilliseksi, merkitsivät kurssin sosialistiseen revolutsioon, määrittelivät bolshevistisen puolueen taktiikan ja strategian taistelussa porvarillisen revolutsion sosialistiseksi revolutsioksi kasvamisen puolesta. Nimenomaan nämä Leninin ja Stalinin päättävät ehdotukset kohtasivat ei ainoastaan pikkuporvarillisten puolueiden, ei ainoastaan meshevikki Trotskin, vaan myöskin puolueen sisällä olevan pienen ryhmän, jota johti Kamenev ja kannatti Rykov, vastustuksen.

Kamenev esiintyi apuselostuksella Leniniä vastaan. Kuten Kamenev, samoin myöskin Rykov jo silloin kaikin keinoin taistelivat sosialistista revolutsiota vastaan ja eivät halunneet mennä porvarillista revolutsiota etemmäksi. Konferenssi päättävästi hylkäsi Kamenevin ja Rykovin menshevistiset ehdotukset ja yksimielisesti kannatti Leniniä.

Toisena kysymyksenä, joka aiheutti erimielisyyttä konferenssissa, oli kansallisuuskysymys, josta selostajana esiintyi toveri Stalin ja jota tuki Lenin. Leniniä ja Stalinia vastaan apuselostuksella esiintyi Pjatakov. Hyökäten puoluetta vastaan "vasemmalta" hän itseasiassa oli solidaarinen Kameneville ja Rykoville hetken tilanteen arvioinnissa ja koetti vetää puoluetta menshevistiseen suohon, tuomiten revolutsion eristykseen ja häviöön. Pjatakov esiintyi "kansojen itsemääräämisoikeus"-loosunkia vastaan.

Lenin, jyrkästi esiintyen konferenssissa Pjatakovia vastaan, puhui: "Sosialistisen revolutsion metoodi loosungilla "Pois rajat" on täydellistä sekasotkua. Mitä merkitsee — sosialistisen revolutsion "metoodi" loosungilla "Pois rajat"? Me olemme valtion välttämättömyyden kannalla, ja valtio edellyttää rajoja... Täytyy menettää järkensä jatkaakseen tsaari Nikolain politiikkaa".

Konferenssi hyväksyi resolutsiot hetken tilanteesta, sodasta, suhteesta Väliaikaiseen hallitukseen, agraarikysymyksestä, kansallisuuskysymyksestä ym. Konferenssi päätti tarkistaa puolueen ohjelman.

Konferenssi valitsi puolueen KK:n, johon tulivat V. I. Lenin, I. V. Stalin, J. M. Sverdlov, V. P. Miljutin ja muita.

Kalevalan rajonin IX puoluekonferenssi

Kalevalan rajonin IX puoluekonferenssi on päättänyt työnsä. Rajonin puoluejärjestön historiassa tämä konferenssi oli ensimmäinen terävän kritiikin kokous.

Lähes viisi tuntia selosti raikomin ensimmäinen sihteeri tov. **Gappojev** rajonikomitean työtä. Kalevalan rajonin puoluejärjestössä on kritiikki ja itsekritiikki ollut heikkoa. Sikäli kun kritiikkiä on ollut, on sitä harjoitettu pääasiassa ylhäältä päin. Tämä konferenssi oli käänteentekevä bolshevistisen kritiikin ja itsekritiikin käytössä, joskaan ne vielä eivät päässeet täysiin oikeuksiinsa.

Konferenssissa käytetyt puheenvuorot osoittivat, että rajonikomitean työssä on ollut puutteita. Johtavat toverit (Gappojev ja Talisainen) eivät ole juuri ollenkaan työskennelleet perusjärjestöissä. On esiintynyt byrokraattimaista, määräilevää suhtautumista alemmassa koneistossa toimiviin ihmisiin. Niinpä esim. rajonin tpk:n puheenjohtaja tov. Sonni — byron jäsen — on rakastanut määräilyä, räiskimistä ja näin unohtanut toverillisen neuvomisen. Perusjärjestöjen pöytäkirjoja on rajonikomiteassa tutkittu huonosti. Esim. Stalinilaisen Konstitutsion käsittelystä tehdyille syvästi virheellisille pöytäkirjoille rajonikomitean instruktorit naureskelivat yli kuukauden, mutta kenenkään päähän ei pälkähtänyt, että asia on nopeasti korjattava. Puutteellisen johtamisen ja heikon itsekritiikin seurauksena ei ole kyetty aktivisoimaan järjestön kaikkia jäseniä. NKP(b):n Aluekomitean ja rajonikomitean jäsen tov. Tolonen on ollut pitkän aikaa ilman minkäänlaista puoluetehtävää.

Ja mitä on tehnyt revisikomissi? Koopteerattu revisikomissin puheenjohtaja tov. Koskelainen selvittää mahtipontisesti konferenssille: "Oiemme me sentään tehneet enemmän kuin entinen komissi, sillä me olemme tarkastaneet rajonikomitean kassan"(!!). Mutta sitä, kuinka nopeasti rajonikomitea on täyttänyt omia ja ylempien puolue-elimien päätöksiä revisikomissi ei ole tarkastanut.

Kommunistien poliittisessa kasvatuksessa on vakavia puutteita. Esim. aktiivin opiskelupäivistä on jäänyt pitämättä peräkkäin 3 päivää siksi, että rajonikomitea on näinä päivinä järjestänyt muita tilaisuuksia. Nuorisopiirien ohjaajina on vielä 16 sellaista propagandistia, jotka eivät ole käyneet kvalifikatsiokomississa.

Niinikään konferenssi totesi, että agitatsiotyö, erikoisesti kolhooseissa, on jäänyt huonoksi. Eipä edes johtavassa asemassa olevat kommunistit — rajonikomitean jäsenet — ole agitatsiotyössä täyttäneet rajonikomitean heille antamia tehtäviä. Konetraktoriaseman tirehtööri tov. Sorin tunnustikin, että vuosi kausiin eivät kone-traktoriaseman kommunistit ole tehneet agitatsiotyötä kolhooseissa. Kalevalan rajonissa on kyliä, joihin ei tule yhtään sanomalehteä. Punanurkat ja klubit eivät kykene suorittamaan agitatsiotyötä, sillä niissä ei ole päteviä työntekijöitä. Itsealotteiselle klubitoiminnalle ei ole kyetty antamaan sysäystä. Tätä työtä ei ole kyennyt auttamaan Kalevalan rajonin kolhoositeatterikaan. Useat puheenvuorojen käyttäjät totesivat, että Stalinilaisen Konstitutsion käsittely on rajonissa epätyydyttävässä tilassa. Esim. rajonin kombinaatilla osallistuu Konstitutsion käsittelyyn ainoastaan puoluejärjestön jäsenet.

Agitatsiotyössä ovat rajonilehti ja radiolehti huonosti täyttäneet paikkansa. Esim. konetraktoriaseman työstä, jolla rajonin maatalouden kohottajana on ensivuoroinen merkitys, ei rajonilehti ole julkaissut vuoden alusta huhtikuun puoliväliin mennessä kuin kaksi kirjoitusta ja radiolehti koko viime vuoden aikana ainoastaan yhden kirjoituksen. Rajonilehden kritiikki on ollut hampaatonta — sanoi sen toimittaja tov. Hallberg — ja lehden palstoille on päässyt poliittisesti virheellisiäkin kirjoituksia.

Paikallisen natsionalismin jätteille ja sosialidemokratian peruille ei ole kyetty antamaan kyllin päättävää iskua.

Konferenssi totesi, että puoluedokumenttien tarkastuksen ja vaihdon jälkeen on puoluejärjestö tervehtynyt ja tullut taistelukykyisemmäksi. Sen poliittinen linja on ollut oikea. Konferenssi arvioi rajonikomitean työn tyydyttäväksi ja teki joukon päätöksiä puoluejärjestön jäsenten aktivisoimiseksi ja työtätekevien joukkojen kasvattamiseksi sovettipatriotismin ja proletaarisen internatsionalismin hengessä.

* * *

Rajonikomitean IX kokoonpanon ensimmäisessä pleenumissa, joka kokoontui heti konferenssin jälkeen, valittiin salaisella äänestyksellä Rajonikomitean byron jäseniksi tt. Gappojev, Talisainen, Käbälev, Jensin ja Frandkin. Rajonikomitean ensimmäiseksi sihteeriksi valittiin tov. Gappojev ja toiseksi sihteeriksi tov. Talisainen. Rajonikomitean kultpropiksi vahvistettiin tov. Ivan Lesonen.

I. Salo.

Kolme plaania ja kaikki erilaisia

Suontalan tiilitehtaalle on tätä sesonkikautta varten annettu 3 plaania ja kaikki ne velvoittavat valmistamaan erilaisen määrän tiiliä. Jo viime kesänä rajonikombinaatin tirehtööri tov. **Laitinen** tiilitehtaalle ilmoitti, että vuoden 1937 kesällä on tehtaan valmistettava 250.000 tiiltä ja tätä tiilimäärää silmälläpitäen tehdas teki oman plaaninsa.

Joulukuussa tehdas sai tietää, että rajonin tpk:n presidiumin päätös edellyttää, että tiilitehtaan on valmistettava 330.000 tiiltä. Tehdas teki toisen plaanin presidiumin päätöstä silmälläpitäen ja nostatti ja ajatti savea paikanpäälle 330 tuhatta tiiltä varten.

Vihdoin tehdas sai kolmannen plaanin paikallisen teollisuuden kansankomissariaatilta, joka edellyttää valmistettavaksi 440.000 tiiltä. Tämänkin plaanin mukaisesti valmisti tehdas tätäkin plaania silmälläpitäen oman plaaninsa.

Kuten näkyy, viimeksimainittu plaani on suuri, mutta rajonin tpk ja rajonikombinaatti ovat tehdasta tämän plaanin täyttämiseksi auttaneet erikoisen huonosti. Tästä on tuloksena se, että plaaninmukaisen tiilimäärän valmistamiseksi vain savi saatiin paikanpäälle, mutta halot jäivät metsään. Polttoaineen puute tulee vakavasti häiritsemään tiilitehtaan työskentelyä.

Työläisten varustelu on huonosti järjestetty. Esimerkiksi leipä on haettava 14 kilometrin päästä — Paateneelta, vaikka Suontaleen kylässä, jonne on matkaa vain yksi kilometri, on raipoon haaraosasto. Tämä haaraosasto tuo Paateneelta leivän internaatille, opettajille ja kaupanhoitajalle, mutta tehdas saa itse varustaa työläiset leivällä.

On tarpeellista mainita, että rajonin tpk ei ole ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin, että tämä kauppa varustaisi tehtaan leivällä, samoin kuin se varustaa sen muilla tarvikkeilla. Työläisten palkkojen maksuun nähden on sanottava muutama sana. Meillä tehtaalla on sellaisia työläisiä, jotka eivät ole vielä saaneet maaliskuun palkkaa. Eläkkeellä oleva toveri Huttunen ei ole saanut vielä helmikuun eläkerahaa. Myöskin yksi sairaslista on ollut viimevuodesta saakka maksamatta.

Että Suontalan tiilitehdas täyttäisi sille asetetun tehtävän — 440.000 tiiltä — on jo nyt ryhdyttävä toimenpiteisiin, että tiilien säilytysvajat rakennetaan aikanaan. Jos tarvittavat rakennukset rakennetaan aikanaan, turvataan tehdas tarvittavalla työvoimalla ja myöskin suoritetaan tehtaan finansseeraus normaalisesti, niin tehdas tulee kunniallisesti täyttämään sille asetetun tehtävän — 440.000 tiiltä.

Tuominen.

Ratsionalisointityö Kontupohjassa

Ratsionalisointityö Kontupohjassa on tämän vuoden aikana lamaantunut melkein kokonaan. Joku päivä sitten oli "Punaisessa Karjalassa" kirjoitus, jossa mainittiin että tällä vuodella on tullut ratsionalisointiehdotuksia erittäin vähän, mutta ei mainittu niitä syitä, jotka jarruttavat ratsionalisointi- ja keksintätyötä Kontupohjassa. Allekirjoittaneella on verrattain hyviä faktoja, jotka haluan tässä tuoda esille siinä tarkoituksessa, että nämä epäkohdat saataisiin poistetuksi. Mainituista epäkohdista olen rajonilehdessämme usein puhunut, samoin myöskin olen ne esittänyt useampaan otteeseen ratsionalisaattorien konferenssissa ja ammattiliittokomiteassa, mutta aina tuloksetta.

Viime vuoden aikana ratsionalisointiehdotuksia annettiin verrattain paljon ja tuottivat ne säästöä huomattavan summan. Se, että eräistä ehdotuksista laskettiin säästö liian suuriksi summiksi tarpeettomasti ja toisista ehdotuksista, joita nytkin käytetään laajasti, ei ole laskettu säästöä ollenkaan, ja juuri se jarruttaa tällä kertaa ratsionalisointityön edelleen kehittämistä.

Omalta kohdaltani haluan vain mainita, että viime vuonna antamiani ehdotuksia hyväksyttiin ja pantiin käytäntöön viisi ja vieläpä maksettiin pieni palkkiokin, mutta säästöä ei ole laskettu yhdestäkään näistä ehdotuksista. Ja asiain näin ollessa ratsionalisaattorin jäsenkirjaan en ole saanut minkäänlaista merkintää. Tässä onkin perussyy siihen, minkä vuoksi ehdotuksia tulee vähän. Henkilö, joka ehdotuksen tekee, haluaisi saada myöskin tiedon siitä, mitä hyötyä on hänen työnsä tuottanut sosialistiselle rakennustyölle, samalla se myöskin kiinnostaisi aina ajattelemaan uusia ja uusia parannuksia mekanismeihin.

Ammattiliittokomitea ei ole ratsionalisaattorien työtä auttanut lainkaan. Samoin myöskin rakennusalueen johtaja tov. Ekman ei ole järjestänyt ehdotusten tuoman säästön tarkastamista huolimatta siitä, vaikka hänelle on siitä useampaan kertaan huomautettu.

Ammattiliitto, samoin myöskin eri talousjärjestöjen on alettava vakavammin suhtautua keksintä- ja ratsionalisaattorisiin kysymyksiin, sillä niiden kautta saadaan vuosittain säästöä tuhansia ruplia.

Keksijäyhdistyksen jäsen

Emil Miller.

J. TSHADAJEV

Toisen viisivuotisen viimeinen vuosi

Sovettiliiton kansantalous on joutunut vuoteen 1937 — toisen viisivuotisplaanin päättämisvuoteen — valtavin saavutuksin. Japanilais-saksalais-trotskilaisten agenttien ja näiden, kapitalismin oikeistolaisten restauraattorien leiriin kuuluvien halveksittujen liittolaisten inhoittavista teoista huolimatta maamme on saavuttanut ennenkuulumatonta nousua. Maamme maailmanhistorialliset voitot on kirkkaasti ikuistutettu Stalinilaisessa Konstitutsiossa, joka on lainsäädännöllisesti vahvistanut sosialismin rakentamisen pääpiirteissään ja riistäjäluokkien likvidoimisen Sovettiliitossa.

SSSR:n kansantalous on edelleen kasvanut myrskyisesti, saavuttaen ihmeteltäviä voittoja. Teollisuuden tuotannon toinen viisivuotisplaani, jossa vuodeksi 1937 oli summa merkitty 86 miljardiksi 400 miljoonaksi ruplaksi, täytettiin kokonaisuudessaan huhtikuun ensimmäiseen päivään mennessä, se on 9 kuukautta ennen määräaikaa. Lastien kuljetuksessa rautatietransportissa, jossa toinen viisivuotisplaani edellyttää vuonna 1937 — 300 miljardia tonni-kilometriä, täytettiin jo tammikuun ensimmäiseen päivään vuonna 1937 mennessä ylittäen 7,7 prosenttia, se on täytettiin yli vuoden ennen määräaikaa.

Vuonna 1936 teollisuuden tuotanto lisääntyi 28,4 pros. edelliseen vuoteen verrattuna, silloin kun v. 1933 tuotannon kasvu oli 8,3 pros., v. 1934 — 20,3 pros., v. 1935 — 21,8 pros. Raskas, kevyt, elintarve- ja paikallinen teollisuus myöskin ylitti vuotuiset tuotantotehtävät. Maataloudessa tehtiin huomattavia saavutuksia kolhoosien ja sovhoosien tuotannon lujittamisessa. Mittaamattomasti kohosi työtätekevien aineellinen ja kulttuurinen taso. Kansantulot sekä työläisten ja palveluskuntalaisten palkkafondit kasvoivat 27 pros. edelliseen vuoteen verrattuna. Tavaravaihto suureni 30 pros. Yhteiskunnallis-kulttuurisiin toimenpiteisiin käytetyt menot nousivat vuonna 1936 20,2 miljardiin ruplaan.

Jo vuonna 1936 tehtiin ratkaisevia saavutuksia toisen viisivuotisplaanin poliittisten ja taloudellisten perustehtävien toteuttamisessa. Yllämainittujen voittojen lisäksi täytettiin täydellisesti ja ylitettiin viisivuotisplaani puuvillan alalla.

Hyväksyessään vuoden 1937 kansantalousplaanin hallitus on asettanut maamme eteen uudet valtavat tehtävät, jotka ovat suunnatut sovettivaltion taloudellisten ja poliittisten voimien jatkuvaan, vielä suurempaan kasvuun, sen puolustuskuntoisuuden lujittamiseen, sen kansainvälisen merkityksen kasvamiseen rauhan ja sosialismin intressien hyväksi.

Tärkeimpänä tehtävänä v. 1937 on taistelu korkean työntuottavaisuuden puolesta, jatkuvan teknillisen edistyksen puolesta, kaikkein etumaisimpien normatiivien saavuttamisen puolesta. Suurteollisuuden on lisättävä v. 1937 työntuottavaisuutta 19,5 pros., siitä Raskaan teollisuuden kk:n teollisuus — 19,8 pros., Metsäteollisuuden kk:n tehdaslaitokset — 23,5 pros., Kevyen teollisuuden kk — 18,3 %, Elintarveteollisuuden kk — 19,2 pros. Työntuottavaisuuden tulee kasvaa rakennustöissä — 22,5 pros., rautatietransportissa — 16 pros., jokitransportissa — 29,1 pros., meritransportissa — 16,2 pros.

Sangen suuri osuus työntuottavaisuuden kohottamisessa tulee olla normien ja hinnoittelujen tarkistuksella. Koska jo on tehty saavutuksia uuden tekniikan omaksumisessa ja tuotannon järjestelyn parantamisessa, mikä ilmenee aikaisemmin määriteltyjen tuotantonormien huomattavana ylittämisenä, niin hallitus on kehoittanut tarkistamaan eri teollisuusaloilla ja rakennustöissä tuotantonormeja, kohottaakseen niitä. Vuonna 1937 meidän on suurennettava teollisuuden tuotantoa 20 pros. viime vuoteen verrattuna, työläisten ja toimitsijain lukumäärän kasvaessa ainoastaan 2 pros. Siis työntuottavaisuuden kohoamisen tulee vuonna 1937 olla tuotannon kasvun päälähteenä.

Vuonna 1937 on ratkaistava myöskin vielä yksi keskeisistä tehtävistä: **täytettävä tuotteiden itseishinnan alentamisen ja laadun kohottamisen plaani.** Teollisuuden on vuonna 1937 saavutettava itseishinnan aleneminen minimaalisesti 3,1 pros., siitä: Raskaan teollisuuden kk — 4,5 pros., Metsäteollisuuden kk:n tehdaslaitokset — 4,5 pros., metsätyöt — 7,5 pros., Kevyen teollisuuden kk — 1,6 pros., Elintarveteollisuuden kk — 0,6 pros., paikallinen teollisuus — 4,6 pros. Rakennustöiden itseishinta on koko kansantaloudessa alennettava 13,5 pros. Taistellessamme itseishinnan alentamisen puolesta meidän on v. 1937 saatava aikaan ratkaiseva käänne tuotteiden **laadun** parantamisessa. Täytyy saavuttaa sellainen tilanne, että tehtaanleima "tehty SSSR:ssä" merkitsee kaikkein ensiluokkaisinta tuotteiden laatua.

Vuonna 1937 tuotteiden kasvu tulee olemaan 17,2 miljardia ruplaa, mikä merkitsee toisen viisivuotisen ylittämistä 10,3 miljardilla ruplalla eli yli 10 pros. **Vuonna 1937 ei saa olla jälkeenjääneitä talousaloja.** Voimakkaasti täytyy kohota polttoaineita tuottavien teollisuusalojen. Kivihiilityöläisille on asetettu tehtäväksi saavuttaa vuonna 1937 kivihiilen tuotannossa korkeampi taso kuin vuonna 1936, suurentaen tuotantoa 19 pros., kun viime vuonna kasvu oli 16 pros. Vuoden 1937 ohjelman täyttämiseksi hiilityöläisten on välttämättömästi kohotettava työntuottavaisuutta 18 pros., saatettava vuonna 1937 hakkuun mekanisointi 90,5 prosenttiin, kun v. 1936 oli 87 pros., parannettava jyrkästi mekanismien käyttöä ja taisteltava päättävästi vaurioita vastaan.

Naftatyöläisten tehtäväksi on asetettu naftan tuotannon kohottaminen 18 pros., benziinin tuotannon suurentaminen 46 pros., ligroiinin — 23 pros. Vuonna 1937 naftateollisuuden tulee laajentaa huomattavasti työrintamaansa. Edellytetään saatettavan toimintaan yli 2 tuh. uutta porausaukkoa, 1,6 tuh. asemesta v. 1936. Omaksuakseen kaikki nämä uudet nafta-alueet naftateollisuuden on lisättävä porauksen keskinopeutta 436 metristä porauskonetta kohden kuukaudessa v. 1936 — 784 metriin v. 1937, toisen viisivuotisen tehtävän ollessa 300 metriä, kohotettava huomattavasti arvokkaiden naftatuotteiden — benziinin, ligroiinin ym. valmistusta.

Uutta valtavaa tuotteiden kasvua tulee vuonna 1937 olla **mustassa metallurgiassa,** erikoisesti teräksen (23 pros.) ja valssauksen (25 pros.) alalla. Tov. Ordzhonikidze aikanaan vaati metallurgeilta: "Me annamme tänään 42—43—45 tuh. tonnia terästä vuorokaudessa. Meille se ei riitä, täytyy antaa vuorokaudessa kalenteriajassa 60 tuh. tonnia terästä luonnossa. Voivatko metallurgimme antaa tämän? Voivat." Metallurgien kunnia-asiana on täyttää tämä toveri Sergon antama tehtävä ja saavuttaa v. 1937 ensimmäinen sija Europassa. Tässä tarkoituksessa täytyy heikentymättömällä voimalla taistella teknillis-taloudellisten osoittimien jatkuvan parantamisen puolesta. Sulatusuunityöläisten on vuonna 1937 saatettava sulatusuunien tilavuuden käyttökoeffisientti 1,03, kun toisen viisivuotisen tehtävä on 1,20. Teräksen sulattajien on välttämättömästi saavutettava teräksen saanti martinuunin tulipinnan yhdeltä neliömetriltä keskimäärin 4,85 tonniksi vuorokaudessa, toisen viisivuotisplaanin edellyttäessä 4,12 tonnia.

Värimetallurgian, joka yhä vielä on jälellä suunnitelmien täyttämisessä, on ratkaisevasti kohotettava tuotantoa v. 1937 ja suurennettava kuparin sulatusta 44 pros., alumiinin — 54 pros. Tämän ohjelman täyttämiseksi värimetallurgit saavat kaiken välttämättömän: varoja, työvälineitä, raaka-aineita ym.

Vuonna 1937 teollisuuden edessä on mitä tärkein tehtävä — omaksua uudet tuotantoalat. Vuoden 1937 plaaniin on otettu suunnaton määrä uusityyppisiä koneita ja työvälineitä. Niiden omaksumisen rinnalla konerakentajien on kohotettava myöskin vuonna 1936 jälkeenjääneitä aloja: sähköteollisuutta, transportti-konerakennusta, autoteollisuutta ym. Konerakennuksen ja metallin muokkauksen koko tuotannon suuruuden tulee olla 30,3 miljardia rpl. v.v. 1926—27 hinnoissa

(Jatkuu 4:llä sivulla)

Japonien rahvas — ei tahtota voinua

30 päivänny apreljankuudu Japonies oldih parlamentskoit vyborat. Partiet, kudamat oldih vastah Hajasin praviteljstvan polititsheskoidu kursua, kudai fashiziruitshi Japoniedu, tarkoituksel, shtobi teriämbäh avata voinua, suadih 400 mandattua. Hajasin kabinettu tirppi parazhenien i vie mi on parembi se on, se, shto hänen sellän tagan seizojat fashistat tozhe suadih porazhenii. Tämä on sporimatoi faktu. Generaulu Hajasin popytku, ala parlamentan levittämizen jälgeh, joukkoloin puoleh kiändymine, shtobi net vallittas "uskolline" praviteljstvu javno provaliihes.

Vyborat annettih voitto nenga kutshuttuloil "umerennoloil" partieloil, kudamat oldih vynydittuh organizuimah rahvahan trebovanien mugah anti-fashistkoi frontu i andamah otpor fashistoil, kudamat valmistettihes uudeh voinah. Ylen suuri uspehu nämis vyborois oli rabotsholoil partieloil Sjakai Tajsjuto i Nihon Musanto, kudamat suadih 38 mandattua, sen sijah kui 1936 vuvven vyborois nämät partiet suadih vai 18 mandattua.

Japonien rahvas ei tahtota voinua. Japonien rahvas triebuitshou praviteljstvaspäi i sen nastojusholois izändispäi rauhan elaigua, shtobi Japonie druzhis toizien derzhuavoinkel, shtobi Japonie loppis provokatsionnoit ruavot vastah suurdu Sovetskoidu Sojuzua. Vyborat ozutettih, shto muan fashizatsii politiikka, kuduadu vei läbi praviteljstvu vojennoloin generauloin käskys, nosti vihan rahvahan keskes i tuou zhertvan fashistkoloil voinan syttyttäjil. Kaiken tämän piäl vyborat ozutettih se, shto suuremb oza pienis burzhulois ollah vastah fashistoi i vyboran aigah hyö omat käit nostettih umerennoloin i proletarskoloin partieloin puoles. Shovinizmu i kielahus propagandu, kududu viedih muas enne vyboroi vojennoit generualat i ee andanuh ni miituttu uspehua, tämän kavoti hyö ei voidu vediä rahvahan silmien edeh verkuo. Hyö ei voidu kielastua Japonien rahvastu, kudai seizou rauhan puoles.

Praviteljstvu i fashistat, voinan sytyttäjät, opittih panna kai väit shtobi suaha voitto, hyö painettih gubernuattoi, shtobi nämät piettäs rahvahan keskes porjatkua, politseiskoit ajettih rahvastu jälles, vojennoit vlastit grozittih rahvastu. No ugrozat ei autettu ni midä, siit oli tulos vai se, shto nämien ugrozoin tah hyö suadih pöllätykse 27 protsentua vallitshijois. Generualu Hajasin kabiniettu i sen lähel olijat gruppirovkat vyboroin aigah tirpettih porazhenii.

Omal reshiteljnostil Japonien rahvas ozutettih, shto hyö ni kenel ei anneta valdua itshie alistua, hyö ei anneta ni kel omua voljua. Nengoine on se urokku, kudai annettih rahvas Japonien vojennoloil generualoil. Tämä tulou vie sidä pahemb kui nämät ei luajitanne täspäi oigieloi vyvodoi; konzuko rahvas ei tahto voinua i ku generualat tämä azutanneh, ga täs on selvy, shto hyö hävitäh.

31 päivänny apreljankuudu generaulu Hajasi pagizi Japonien gaziettoin predstaviteljoinkel i sanoi heilj: "Minä en tahto rahvastu vägehes zastuavie. Ku vyborat ozutettaneh, shto praviteljstvu oli viäräs, to täh nishkoi otammo vastaavat meerat". Ielhpäihizet sobytiet Japonies meilj ozutetah, kui tämä Japonien praviteljstvan piämiehen annettu vekseli rubieu matkuamah elaijas. I tulougo se voobshte matkuamah.

Japonskoit imperialistat tarkkah valmistutah uudeh "suureh voinah", Aziatskoilj manterikal. Shanhaiskoi zhurnualu "Tshaina uikli pevju" kirjuttau: Japonie on muuttunuh vojennoikse zavodakse, kuduadu kontroliruijah vojennoit vedomstvat i kudai iskljutshiteljno ruadau voinan varustumizeh näh."

Täs-zhe samaizeh tarkoituksch näh oli nojabrjankuus vuonnu 1936 luajittu japono-germanskoi vojennoi soju u. Nygöi täh samaizeh-zhe sojuzah, blokkah on annettu predlozhenie, shtobi täh yhtys Italie.

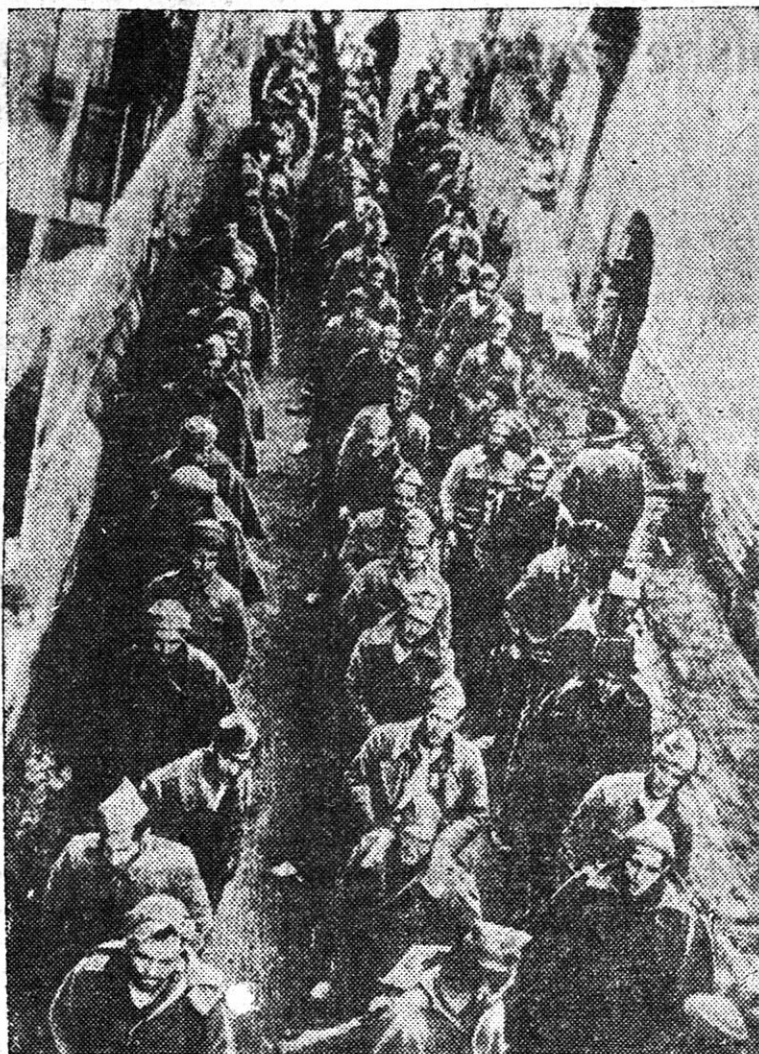
Tämä japono-germanskoi sojuzu on ei ainoastah tiähtätty yhty Sovetskoidu Sojuzua vastah, a se on tiähtätty Angliedu i Amerikan Sojedinjoloi shtuattoi vastah. Tämä dogovor on nostanut suurdu nedovoljstvua Londonas i anglo-japonskoit välit on pahettu. Japonie, kui jälgimäizet tiijot sanotah, opittelou viijä paginua Anglienkel sih nishkoi, shtobi suaha otnosheniet parembakse. Tämä sdelku konetshno tulou pahemdamah polozheniedu Daljnjois Vostokas. Japonskoit imperialistat jatketah omua zahvatnitsheskoidu politiikkua Kitais i päivy päiväl hyö tänne avatah uuzie platsuloi tulevah "suureh voinah" näh.

Muan sydämes agressivnoit elementat viijäh terroruа ruadairahvastu vastah. Hyö tahtotah azuo Japonieh vojenno-fashistkoi diktatuuru. Naprimer japonskoin vojenshtinan gaziettu Mandzhuuries ei ammu kirjutti, shto parlamentan sessien levittämine, znuatshi sidä, shto liberalizmal Japonies on olluh loppu, kudai Japonies on olluh jälgimäizien kuuvenkymmenen vuvven aigah. Se znuatshi sidä konzu arenal tullah diktatorskoit ohjuandu, formatmuvvot".

No parlamentskoit vyborat 30 päivänny apreljankuudu, annettih luja ishku vojenno-fashistkoloil pluanoil. No onnuakko on viärin duumaija muga, shto umerennoloin partieloin voitto znuatshiu sidä, shto tiä hävii fashizitsie ugrozan sovsem. Ei ole ni miitutta ebäilysty siit, shto japonskoin imperialistizman agressorat tullah kai väit panemah sih shtobi azuo uuzi voinu. No jälgimäizet vyborat ozutetah, shto rahvas joukot polititsheski on kazvettu. Hyö vyjavittih predannosti rauhan dieloi i vihan voinan sytyttäjie vastah, fashistoi i vojennoloi generualoi vastah.

Vyborat azetettih japonskoloin imperialistoin edeh vopSSSu voinu — libo rauhu. Japonien rahvas kategoritsheski ollah voinua vastah. Hyö ollah valmehet seizomah rauhan puoles. Olgah miittuine tahto japonskoin vojenshtinan reshenii, vastaukseksе vyboroih, no heilj pidäy muuttua täs huolimattah yksi dielo, shto voinan valmistu dorogal ollees heilj nishkat tulou murretukse.

(Pravdan mugah)

ARAGONIN RINTAMALTA

KUVASSA: Tasavaltalaisten sotajoukkojen ottamia vankeja erään aragonilaisen asutuksen kadulla ennen Barcelonaan lähettämistä. (Sojuzfoto.)

Tilanne Espanjan rintamilla

Keskinen rintama

Espanjan ulkoministeriön antamien tietojen mukaan Corunnan tien piirissä kapinalliset järjestivät hyökkäyksen, jonka hallitusjoukot löivät takaisin. Husceran ja Carabanchelin piirissä hallitusjoukot suorittavat tiedustelutoimintaa. Tällä rintaman osalla hallitusjoukot löivät takaisin kapinallisten hyökkäyksen. Tasavaltalaisten lentokoneiden pommituksen tuloksena melkein kokonaan tuhoutui Siguensan rautatieasema. Toukok. 4 päivänä hallituksen lentokoneet pommittivat Jadrasen ympäristöä ja kapinallisten asemia Siguensassa. Hallituksen lentokoneet pommittivat menestyksellisesti kapinallisten kuorma-autokolonnaa, johon kuului 30 autoa.

Biskajan rintama

Kuten TASS'in erikoiskirjeenvaihtaja Bilbaosta tiedoittaa, käydään Bermeon (Bilbaon koillispuolella) ja Durangon välisellä alueella kiihkeitä taisteluja. Alote on tasavaltalaisten käsissä. Toukokuun 4 päivänä kapinalliset tasavaltalaisten painostuksella olivat pakoitettuja perääntymään tämän rintaman monilla osilla.

Toukokuun 3 päivänä kapinallisten lentokoneet pommittivat Mungian kaupungin rauhallista väestöä ja ampuivat konekivääreistä rintamalle johtavaa tietä.

Katalonian uusi hallitus

Paris, 5 toukok. (TASS). Havas tiedoittaa Barcelonasta Katalonian uuden, väliaikaisen hallituksen muodostamisesta. Hallitukseen kuuluu yksi katalonialaisen vasemmiston edustaja, yksi yleisen työväenliiton edustaja, yksi anargosyndikalistisen kansallisen työn konfederation edustaja ja yksi pienten maanviljelijäin edustaja.

Muodostamisen jälkeen uusi hallitus piti istunnon Companisin (Katalonian päämiehen) puheenjohdolla. Istunnon tarkoituksena oli ryhtyä uusiin toimenpiteisiin järjestyksen palauttamiseksi Kataloniassa.

Kuten Havas tiedoittaa Valenciasta, toukokuun 5 päivänä pidettiin istunnon jälkeen Espanjan hallitus julkaisi tiedonannon, jossa sanotaan, että hallitus on käsitellyt Katalonian vallitsevaa tilannetta ja ryhtynyt välttämättömiin toimenpiteisiin yhteiskunnallisen järjestyksen viipymättä palauttamiseksi siellä. Katalonian hallituksen autonomiaa koskevan asetuksen mukaisesti Espanjan tasavallan hallitus ottaa itselleen yhteiskunnallisen järjestyksen suojelemisen Kataloniassa. Kenraali Posasille on annettu Katalonian kaikkien aseellisten voimien päällikkyys.

Sovettien ja koulujen välinen yhteistyö kiinteämmäksi

Huhtikuun lopulla pidettiin Rukajärven rajonin tpk:n XII pleenumi, jossa käsiteltiin rajonin koulujen opetustyön ja koulun ulkopuolisen työn tilaa.

Keskustelu muodostui laajaksi. Terävästi kritikoitiin koulujen työssä olevia puutteita. Osoitettiin, että sovettien ja koulujen välillä ei ole riittävää yhteyttä. Niinpä se ilmenee siinä, että kun kouluinspektori tarkastaa jonkun koulun, niin hän ei tutustuta selsovetin puheenjohtajaa eikä kulttisektsiaa niihin kysymyksiin, joita hän on havainnut tarkastamansa koulun työssä. Sivussa pysyttelevät myöskin selsovetit koulutyön kysymysten käsittelystä. Kansanvalistusosasto ei pidä yhteyttä selsovettien kanssa. Niinpä kun se esim. lähettää plaanit uuteen oppivuoteen valmistautumisesta, kevättutkintojen suorittamisesta jne. kouluille, ei se lähetä niitä selsoveteille. Tämä häiritsee yhteiskunnallisuuden mobilisoimista koulutyönkysymysten ympärille.

Huonosti johtaa rajonin valistusosasto koulujen työtä. Sitä todistaa jo yksin se seikka, että kuluvan oppivuoden aikana ei kansanvalistusosaston johtaja tov. **Valjakka** ja koulutyön inspektori tov. **Filatov** ole käyneet kertaakaan tarkastamassa Rukajärven keskikoulun työtä, vaikka välimatkaa näiden laitosten välillä on ainoastaan 100 metriä ja asioita olisi ollut kyllä riittämiin. Keskikoulun tirehtööri tov. **Tihonov** on saattanut koululla aikaan sellaisen järjestyksen, että oppilaiden on miltei mahdoton päästä tirehtöörin puheille — eikä Tihonov ota ketään vastaan kello 4 jälkeen. Tihonov ei pidä itsekriitikistä ja tukahduttaa sitä kaikin tavoin. Tämä pahe on juurtunut myöskin opettajiin, jotka perustelevat itsekritiikin ja kritiikin tarpeettomuutta sillä, että se muka alentaa opettajan auktoriteettiä. Koulun johtamistyössä on päässyt juurtumaan byrokraattisia metoodeja. Tätä osoittaa seuraava tuorein tapaus. Joku päivä sitten kävi rajonin tpk:n puheenjohtaja tov. Jeminen koululla, käyden mm. seuraamassa oppitunteja. Sen jälkeen hän halusi keskustella havainnoistaan koulun tirehtöörin kanssa, mutta tirehtööri kieltäytyi siitä selittäen: "Jos teillä on jonkun opettajan opetuksesta jotain sanomista niin menkää ja sanokaa siitä itsellеen opettajalle." Kun tirehtöörille selitettiin, että juuri hänen kanssaan halutaan keskustella, niin ojensi tov. Tihonov valituskirjan sanoen: "Jos teillä on jotain huomauttamista niin kirjoittakaa tähän." Samanlaisia esimerkkejä löytyy jos kuinka paljon tirehtööri Tihonovin praktiikasta, jotka vaikuttavat mitä vahingollisemmin koulun työhön. Koulun johdon tällainen epäbolshevistinen suhtautuminen työhönsä on vaikuttanut hyvin haitallisesti koulun opetus- ja kasvatustyöhön. Viime keväänä oli yleinen luokalle jääneiden prosentti 16,5 prosenttia ja jos tarkastaa tämän oppivuoden kolmen neljänneksen yhteenvetoja, eivät ne osoita, että olisi odotettavissa kääntettä parempaan päin, vaan enemmänkin puhuvat päinvastaisesta.

Kaikkiin näihin kysymyksiin kiinnitettiin pleenumissa vakavaa huomiota ja päätöksessä merkittiin käytännöllisiet toimenpiteet niin keskikoulun kuin muidenkin rajonin koulujen opetus-kasvatustyön parantamiseksi. Pleenumi velvoitti selsovetit työskentelemään paljon kiinteämmin kuin tähän asti koulujen ja opettajien kanssa sekä valmistautumaan yhdessä koulujen kanssa kevättutkintojen suorittamiseen.

H. J.

Tulokset ovat työn mukaisia

Sanomalehtien levitystyö on osa jokapäiväisestä joukkotyöstä. Missä sitä suoritetaan huonosti ovat tulokset myöskin sen mukaiset. Näin on asia Kalevalan rajonissa. Siitä pari esimerkkiä. Kun v. 1933 "Kalevalan bolshevikkia" levisi rajonissa 2.005 kpl., niin tänä vuonna sitä leviää vain 1.267 kpl. "Punaista Karjalaa" levisi v. 1933 708 kpl., ja tänä vuonna keskimäärin 712 kpl.

Syitä tähän ei tarvitse hakea merten takaa. Ne ovat meissä itsessämme. Niinpä lehtibyron johtaja tov. Kuronen työskentelee samaan aikaan neljässä eri tehtävässä ja perustyö jää sivuasiaksi. Lehtibyrolla puuttuu jopa operatiivinen työplaanikin.

Rajonissamme esiintyy niin lehtien levitystyössä vastuussa olevien tovereiden keskuudessa kuin myöskin osassa lukijoita suoranaista venäjänkielisten lehtien aliarvioimista (siitä huolimatta että venäjänkieliset ymmärretäänkin) aliarvioimista, ignoreeraamista. Niinpä esimerkiksi rajonin maaosaston spesialistit vastaavat: "Venäjänkielisiä lehtiä ja julkaisuja me emme tarvitse, me emme ymmärrä." Tämä ei ole yhtäpitävä todellisuuden kanssa. Me vain kysymme, miten maaosaston spesialistit voivat kohottaa ammattitaitoaan ja johtaa työtänsä kunnolla, kun suomen kielellä ei ole sanottavasti tämän alan kirjallisuutta. Lukutuvat ja klubi myöskin aliarvioivat lehtien merkitystä jättäen ne tavallisesti tilaamatta. Usein kyllä selitetään sen johtuvan siitä, etteivät selsovetit luovuta varoja lehtien tilaamiseen.

Nämä esimerkit signalisoivat suoranaisesta lehtien merkityksen aliarvioimisesta levitystyötä johtavien työntekijäin taholta Kalevalan rajonissa.

Santeri Remsu.

Byrokraatti lääkärinä

Kontupohjassa maaliskuun 25 päivänä työssä ollessaan sairastui rakennuspuolen stahanovilainen tov. **Emil Arkko.** Työtovereiden kehoituksesta lähti tov. Arkko sairaalaan lääkärin apua saadakseen. Päästyään sairaalaan oli hän niin kovissa tuskissa, ettei jaksanut pystyssä pysyä. Sairaan vakavasta tilasta huolimatta, lääkäri Mihailova ei ottanut potilasta vastaan, sillä tov. Arkolla ei ollut numeroa. Sairas sai itse, mennä lääkärin apua saamatta, raalasta.

Maaliskuun 26 päivänä sairaan tila oli yhä vakavampi, hän ei voinut enää liikkua omin voimin. Tällöin sairaan vaimo meni sairaalaan ja pyysi kotiapua. Sairaalasta vastattiin: "Lääkärin voitte saada huomenna". Kun Arkon vaimo sai tietää että lääkäri **Romanov** lähtee asuntoihin potilaita tarkastamaan, meni hän Romanovin luo ja pyysi, että lääkäri pistäytyisi myöskin heidän asunnossaan, ja samalla hän osoitti Romanoville miehensä vakavan sairauden. Arkon valmolle lääkäri Romanov kuitenkin sanoi, että hän tulee jos sattuu siellä päin liikkumaan ja jos aikaa jää. Vasta 26 p. maaliskuuta kello yhden jälkeen sai tov. Arkko ensiavun ja kello 6 illalla tuli lääkäri joka antoi pistoksia. Lääkärin apu tuli liian myöhään, pistokset eivät enää auttaneet, — sairaalasta sellaisen nystyselle uskollinen sydän lakkasi sykkimästä.

Ylläcsitetty kysymys on Kontupohjan rajonin vastaavien ja annettava vastaava ojennus niille, jotka näin rikollisesti suhtautuvat eläviin ihmisiin.

E. Seine.

Uusi maailmanennätys planeerilennossa

Toukokuun 5 päivänä kello 10,30 aamulla Kosarevin nim. om. Keskus-lentoklubin planeristien joukko-osaston komentaja tov. Rastorgujev nousi Tushinin lentokentältä yksipaikkaisella planerilla "GN-7", jonka hinasi ilmaan lentokone "U-2" lentäjä Shelestin ohjaamana. 300 metrin korkeudella tov. Rastorgujev vapautti planerinsa hinausköydestä. Planeri nousi 1.400 metrin korkeudelle. Jyrkästi kääntyen se otti suunnan etelään.

Toukokuun 6 päivänä saatiin tov. Rastorgujevilta telegrammi, jossa tiedoitettiin, että planeri onnellisesti laskeutui maahan lähellä Devitsan kylää Voronezhin alueella.

Ennakkolaskelmien mukaan tov. Rastorgujev on lentänyt yli 534 kilometriä, ylittäen ei ainoastaan yleisliittolaisen rekordin, jonka saavutti planeristi Kartashev (501 kilometriä 200 metriä), vaan myöskin kansainvälisen rekordin, joka on saksalaisella planeristilla Elzschnerillä (504 kilometriä 200 metriä).

Toisen viisivuotisen...

(Jatkoa 3:nnelta siv.)

eli 23 pros. enemmän kuin vuonna 1936. Ensimmäisen kerran tullaan joukkomittassa valmistamaan uuden merkin "IS"-sarjan voimakkaita matkustajavetureita. 57 pros. on suurennettava uuden sarjan "SO" tavaraveturien valmistusta, joiden joukkotuotanto omaksuttiin vuonna 1936. Kaksi kertaa pitää kasvaa v. 1937 energeettisen konerakennuksen (turbiinien, lokomobiilien, generaattorien) tuotanto sekä tekstiiliteollisuuden työvälineiden valmistus. 72 pros. lisääntyy telaketjutraktorien valmistus, 57 pros. — maatalouskoneiden tuotanto. Kemialliselle teollisuudelle on asetettu tehtäväksi kohottaa niiden tuotteiden valmistusta, jotka pidättävät muiden teollisuusalojen nopeaa kehitystä, esimerkiksi fosfaattilannoitteiden, soodan ym. valmistusta. Kemian työläisten tehtävänä on likvidoida mitä lyhimmässä ajassa tuholaisuuden seuraukset ja saattaa v:na 1937 kemiallinen teollisuus sosialistisen taloutemme etummaisten alojen joukkoon.

Radikaalisesti on v. 1937 parannettava työtään metsäteollisuuden, joka on yksi kansantalouden heikoista ja jälkeenjääneistä aloista. Maassamme on valtavat metsärikkaudet ja ei voi sietää sellaista tilannetta, että monet kansantalouden alat kokevat puutetta puusta, sahatavarasta, paperista. Metsäasiain kk:n on lisättävä 37 pros. arvopuiden ja halkojen valmistusta, 21 pros. — sahatavaran tuotantoa, 25 pros. — paperin valmistusta.

Maatalouden tehtäväksi on asetettu maanviljelyksen ja karjanhoidon tuotteiden edelleen kohottaminen. Vuonna 1937 täytyy tehdä mitä suurimpia saavutuksia toteuttaakseen toveri Stalinin ohjeen jyväviljasadon kohottamisesta lähimpinä vuosina 7—8 miljardiin puutaan. Jyväviljasato on määritelty 6,6 miljardiksi puudaksi, joka ylittää 3,5 pros. viisivuotisen tehtävän v. 1937. Maatalouden on lisättävä huomattavasti myöskin teknillisten kasvien tuotantoa, annettava raakapuuvillaa 2.318 tuh. tonnia, pellavakuituja — 830 tuh. tonnia, sokerijuurikasta — 246 milj. sentneriä, auringonkukansiemeniä — 27,2 milj. sentneriä.

Suunnitellun jyväviljа- ja teknillisten kasvien sadon turvaamiseksi plaanissa on määritelty maatalouden teknillisen aseistuksen jatkuva kasvaminen. V. 1937 tullaan muodostamaan 612 uutta kone-traktoriasemaa ja siten niiden lukumäärä kohotetaan vuoden loppuun mennessä 5.612:een. Traktorien voimakkuus kasvaa maataloudessa 8 milj. hevosvoimasta v. 1936 lopulla — 9,4 milj. hevosvoimaan v. 1937 loppuun mennessä, mikä on 15 pros. korkeampi toisen viisivuotisen viimeiseksi vuodeksi tehtävää. Kombainien lukumäärä lisääntyy 93,2 tuh. kappaleesta 147 tuhanteen, mikä ylittää 48 pros. toisen viisivuotisen tehtävän.

Koko tämä valtava maatalouden teknillinen varustus antaa mahdollisuuden toteuttaa v. 1937 sellaisten peltotöiden toimenpiteiden laajan kompleksin, mikä turvaa jyväviljan ja teknillisten kasvien satoisuuden huomattavan kohoamisen.

Vuodesta 1937 tulee karjanhoidon jatkuvan kohoamisen vuosi. Karjan pääluvun kasvun rinnalla on karjanhoidon tärkeimpänä tehtävänä vuonna 1937 sen tuottoisuuden suurentaminen kohottamalla lypsymäärää, tavaratuotannon tehokkuutta, teurastuspainoa, villan saantia jne. Karjanhoidon tulee v. 1937 antaa maallemme lihaa ja rasvaa 3.545 tuh. tonnia eli 42,7 pros. enemmän kuin v. 1936, maitoa 29,5 milj. tonnia — kasvu 21,7 pros., villaa 120 tuh. tonnia — kasvu 32,9 pros.

Uusia vastuunalaisia tehtäviä on vuonna 1937 asetettu **rautatietransportille.** Rautateiden lastinkuljetuksen on lisäännyttävä 382 miljardista tonni-kilometristä v. 1936 — 400,5 miljardiin tonnikilometriin v. 1937. Tämä merkitsee, että toinen viisivuotisplaani tulee lastinkuljetuksessa ylitetyksi vähintään yhdellä kolmasosalla. Matkustajien kuljetus kasvaa 991 milj. henkilöstä v. 1936 — 1.145 miljardiin v. 1937. Huomattavasti kasvaa v. 1937 vuonna 1937 liikennekaluston työosoittimet.

Vuoden 1937 plaani määrittelee kaupungin ja maaseudun työtätekevien hyvinvoinnin valtavan kasvun, mikä nojautuu teollisuuden yhä kasvavien kehitystempoihin, maatalouden nousuun, sovettikaupan laajenemiseen ja transportin työn paranemiseen. Sosialistinen teollisuus lisää kulutusvälineiden tuotantoa 43 miljardin ruplaan v. 1937, mikä on 16,6 miljardia (?) miljardia ruplaa, — kasvu yli 20 pros. **Tavaravaihto** kasvaa 106 miljardista rpl. v. 1936 — 131 miljardiin rpl. v. 1937, — kasvu 23 pros. SSSR:n työläisten ja toimitsijain **palkkafondi** suurenee 71,4 miljardista rpl. v. 1936 — 78,3 miljardiin rpl. v. 1937, — kasvu 10 pros. **Kansantulot** lisääntyvät 84,9 miljardista rpl. v. 1936 — 105,5 miljardiin v. 1937, — kasvu 24 pros.

Valtava rooli Sovettiliiton väestön kasvavien tarpeiden tyydyttämisessä tulee olemaan **kevyellä ja elintarveteollisuudella.** Vuonna 1937 maa saa 4,1 miljardia ruplaa enemmän kevyen teollisuuden tuotteita kuin v. 1936, melkein 1 miljardi ruplaa enemmän laajan kulutuksen metalliutteita ja 2,3 miljardia ruplaa enemmän elintarveteollisuuden tuotteita.

Valtavan kehityksen v. 1937 saa kunnallinen asuntotalous. V. 1937 otetaan käytäntöön 6.480 tuh. neliömetriä uutta asuinpinta-alaa, varustetaan uusilla vesijohdoilla 17 kaupunkia, viemäriverkostolla — 10 kaupunkia, otetaan käytäntöön Moskovan metropoliten toinen vuoro ja ryhdytään rakentamaan kolmatta vuoroa.

Plaanissa määritellään työtätekevien kulttuuritason jatkuva korkea kasvaminen. Menot yhteiskunnallis-kulttuurisiin toimenpiteisiin kasvavat 20,2 miljardista rpl. v. 1936 — 26,8 miljardiin rpl. v. 1937. Vuonna 1937 rakennetaan 930 uutta koulua, joista 812 keskikoulua. Koulujen oppilaiden lukumäärä kasvaa 27,4 miljoonasta v. 1936 — 30 miljoonaan v. 1937. Sairaaloiden ja synnytyslaitosten vuodepaikkojen lukumäärä lisääntyy 55,8 tuhannella, sanatorioiden makuupaikkojen — 3,5 tuhannella, lepokotien makuupaikkojen — 5,7 tuhannella. Näyttämölaitoksien verkosto kasvaa 3.175 yksiköllä, otetaan käytäntöön 5.945 äänikinolaitetta, 56 kinoteatteria sekä 9 oopperaja balettiteatteria.

Kapitaalitöiden laajuus on v. 1937 määritelty 32,5 miljardiksi ruplaksi, mikä on 60 pros. sijoituksista koko ensimmäisen viisivuotisen aikana. Tämä kapitaalitöiden valtava määrä tekee mahdolliseksi rakennusohjelmasta, jotta saataisiin valmiiksi ja otetuksi käytäntöön uusia tehtaita ja kaivoksia, jotta määrä laitoksia, joita on aloitettu toisessa viisivuotisessa. Rahassa laskettuna otetaan uusia tehtaita, rautateitä, asuintaloja, kone-traktoriasemia, sairaaloita, kouluja jne. ym. käytäntöön 34,8 milj. rpl. Suurimmat uudet objektit, jotka otetaan käytäntöön vuonna 1937, ovat: 5 sulatusuunia, 10 martenuunia, 14 valssauskonetta, uutta sähkövoimaa sähköasemilla — 1.469 tuh. kilowattia, 16 kivihiilikaivosta, 2.100 uutta rautapoluraosaukkoa, kahden värimetallurgisen kombinaatin ensimmäiset vuorot, 2 uutta ja 2 aikaisemmin rakentamaan alettua selluloosapaperikombinaattia, 2 pellavakombinaattia, 2 lihakombinaattia, 2 sokeritehdasta, 19 leipätehdasta, 612 uutta kone-traktoriasemaa, 1.167 kilometriä uusia rautatielinjoja, 1.104 km toisia ratoja rautateillä.

*

Maamme on joutunut vuoteen 1937 täynnä voimaa ja energiaa uusien voittojen valloittamiseksi. Vahvistaessaan v. 1937 plaanin ja kutsuen tämän plaanin **minimaaliseksi,** SSSR:n TpKK ja KKS kehoittivat kaikkia työtätekeviä joukkomittaiseen, sitkeään ja järjestyneeseen taisteluun vuoden 1937 plaanin täyttämisen puolesta. Tällöin tärkeimpänä renkaana taistelussa plaanin täyttämisen puolesta on stahanovilaisen liikkeen jatkuva kehittäminen, sen laajentaminen parantaminen.

Täytyy ryhtyä bolshevistisesti työmme kaikkien renkaiden parantamiseen. On päättäväisesti poisjuurittava mädät teoriat, joita toveri Stalin niin säälimättömästi ruoski NKP(b):n KK:n helmikuun pleenumissa. On suoriuduttava huonoista tavoista, lopetettava taistelu taudista — huolettomuutta ja idioottimaisesta taudista — huolettomuutta, likvidoitava poliittinen lyhytnäköisyys ja kasvatettava bolshevistisen itsekritiikin ja jalimman kehittämisen, valppauden mukulsellisen valppauden kohottamisen pohjalla työtätekevien kykyä panna toimeen nopeita hävittämistoimenpiteitä, jotka mitä uutta valtavaa kasvua tullaan suorittamaan aloilla.

POPRAVKU

5 päivän gazietas majjankuudu "Punainen Karjala" karjalankielizes statjas ezmäzel stranitsal, on kirjutettu: on täydynyh kaksikymmen vuottu siitpäi ... Pidäy lugie: **on täydynyh kaksikymmen viizi vuottu siitpäi ...**

Redaktsii.

Vastaava toimittaja
K. VENTO

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjaalun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответственный секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел объявлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР, гор. Петрозаводск, Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А-758 Заказ № 1543 Тираж 6610